

1. Instelling van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid * (procedure zonder debat)

A5-0295/2001

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1267/1999 tot instelling van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (COM(2001) 110 – C5-0152/2001 – 2001/0058(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 Overweging 8

(8) De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1267/1999 moeten overigens worden aangepast om rekening te houden met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden.

(8) De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1267/1999 moeten overigens worden aangepast om rekening te houden met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden. ***In dit besluit wordt bepaald dat de Commissie het Europees Parlement regelmatig op de hoogte dient te houden van de werkzaamheden van de comités, dat de Commissie documenten in verband met de werkzaamheden van de comités aan het Europees Parlement dient toe te zenden, en dat zij het Europees Parlement op de hoogte moet brengen wanneer zij maatregelen of voorstellen voor te nemen maatregelen aan de Raad toezendt.***

Amendement 2

ARTIKEL 1, PUNT 1 BIS (nieuw)
Artikel 7, lid 1 (Verordening (EG) nr. 1267/1999)

1 bis. Artikel 7, lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

"1. De uit het ISPA te financieren

¹ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 197.

maatregelen en de deelneming van derde landen aan aanbestedingen, gunningen, opdrachten en contracten worden door de Commissie vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 14."

Amendement 3

ARTIKEL 1, LID 2 BIS (nieuw)

Artikel 9, lid 1, letter c) (Verordening (EG) nr. 1267/1999)

2 bis. Artikel 9, lid 1, letter c) wordt als volgt gewijzigd:

"c. Onregelmatigheden voorkomen en vervolgen en de Commissie direct in kennis stellen wanneer een verdenking van ernstige onregelmatigheden rijst, alsmede regelmatig informatie verstrekken over alle desbetreffende administratieve of strafrechtelijke onderzoeken, en het personeel van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding OLAF en de Europese Rekenkamer op verzoek toegang verlenen tot de desbetreffende onderzoeksrapporten;"

Amendement 4

ARTIKEL 1, LID 2 TER (nieuw)

Artikel 9, lid 1, letter d bis) (nieuw) (Verordening (EG) nr. 1267/1999)

2 ter. Aan artikel 9, lid 1 wordt een nieuwe letter d bis) toegevoegd:

d bis) uiterlijk 1 januari 2002 strafbaar stellen van corruptie en belangenverstremgeling van met het beheer van communautaire gelden belaste personeel.

Amendement 5

ARTIKEL 1, PUNT 2 QUATER (nieuw)

Artikel 9, lid 5 bis) (nieuw) (Verordening (EG) nr. 1267/1999)

2 quater. Aan artikel 9 wordt een nieuw lid 5 bis toegevoegd:

5 bis. De Commissie brengt het Parlement en de Raad uiterlijk 30 maart 2002 verslag uit over de stand van

tenuitvoerlegging van de overeenkomstig lid 1 aan de begunstigde landen gestelde eisen.

Amendement 6
ARTIKEL 1, PUNT 3 BIS (nieuw)
Bijlage V, punt 9 (Verordening (EG) nr. 1267/1999)

3 bis. Bijlage V, punt 9, wordt als volgt gewijzigd:

9. volledige en gedetailleerde gegevens over de resultaten van verrichte controles, vastgestelde onregelmatigheden en lopende administratieve en gerechtelijke procedures;

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1267/1999 tot instelling van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (COM(2001) 110 – C5-0152/2001 – 2001/0058(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2001) 110¹),
  - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 308 van het EG-Verdrag (C5-0152/2001),
  - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole en het advies van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme (A5-0295/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
  2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 290, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
  3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
  4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
  5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

---

¹ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 197.

2. Beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ***III

A5-0293/2001

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (C5-0323/2001 – 1998/0225(COD))

(Medebeslissingsprocedure: derde lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst (C5-0323/2001),
  - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt¹ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1998) 415)²,
  - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie (COM(1999) 611)³,
  - gezien zijn in tweede lezing geformuleerde standpunt⁴ inzake het gemeenschappelijk standpunt van de Raad⁵,
  - gezien het advies van de Commissie over de amendementen van het Parlement op het gemeenschappelijk standpunt (COM(2001) 222 – C5-0164/2001),
  - gelet op artikel 251, lid 5 van het EG-Verdrag,
  - gelet op artikel 83 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van zijn delegatie in het bemiddelingscomité (A5-0293/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke ontwerptekst;
  2. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 254, lid 1 van het EG-Verdrag te ondertekenen;
  3. verzoekt zijn secretaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheden het besluit te ondertekenen en samen met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen;
  4. verzoekt zijn Voorzitter deze wetgevingsresolutie te doen toekomen aan de Raad en de

---

¹ PB C 219 van 30.7.1999, blz. 243 en PB C 54 van 25.2.2000, blz. 76.

² PB C 300 van 29.9.1998, blz.6.

³ PB C 212 E van 25.7.2000, blz. 36.

⁴ Aangenomen teksten van 14.3.2001, punt 4.

⁵ PB C 375 van 28.12.2000, blz. 12.

Commissie.

3. Nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen ***III

A5-0292/2001

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen (C5-0324/2001 – 1999/0067(COD))

(Medebeslissingsprocedure: derde lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst (C5-0324/2001),
  - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt¹ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1999) 125²),
  - gezien zijn in tweede lezing geformuleerde standpunt³ inzake het gemeenschappelijk standpunt van de Raad⁴,
  - gezien het advies van de Commissie over de amendementen van het Parlement op het gemeenschappelijk standpunt (COM(2001) 243 – C5-0170/2001),
  - gelet op artikel 251, lid 5 van het EG-Verdrag,
  - gelet op artikel 83 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van zijn delegatie in het bemiddelingscomité (A5-0292/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke ontwerptekst;
  2. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 254, lid 1 van het EG-Verdrag te ondertekenen;
  3. verzoekt zijn secretaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheden het besluit te ondertekenen en samen met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen;
  4. verzoekt zijn Voorzitter deze wetgevingsresolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

---

¹ PB C 377 van 29.12.2000, blz. 159.

² PB C 56 van 29.2.2000, blz. 34

³ Punt 5 van de aangenomen teksten van 14.3.2001.

⁴ PB C 375 van 28.12.2000, blz. 1.

4. Beslissingen tot bevrozing van vermogensbestanddelen of bewijsstukken *

A5-0274/2001

Initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van vermogensbestanddelen of bewijsstukken (5126/2001 – C5-0055/2001 – 2001/0803(CNS))

Dit initiatief wordt als volgt gewijzigd:

Door de regeringen van de Franse Republiek,
het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk
België voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 Overweging 2

(2) Dit beginsel moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke bevelen die in de fase voorafgaande aan het onderzoek ter terechtzitting worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde autoriteiten snel bewijsmateriaal veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.

(2) Dit beginsel moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke bevelen die in de fase voorafgaande aan het onderzoek ter terechtzitting worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde **gerechtelijke** autoriteiten snel bewijsmateriaal veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.

Amendement 2 Overweging 4

(4) In een eerste fase zou een dergelijk instrument van toepassing moeten zijn op een beperkt aantal strafbare feiten die reeds het voorwerp van een gezamenlijk optreden in de Europese Unie zijn geweest.

Schrappen

Amendement 3 Overweging 5 bis (nieuw)

---

¹ PB C 75 van 7.3.2001, blz. 3.

(5 bis.) Voor een goede tenuitvoerlegging van het beginsel van wederzijdse erkenning in de praktijk moeten de lidstaten op hun grondgebied naast de nationale ta(a)l(en) ook andere officiële talen van de Europese Unie accepteren.

Amendement 4

Artikel 1, letter c), inleidende formule

c) beslissing tot bevrozing: elke door een bevoegde gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van een goed dat:

c) beslissing tot bevrozing: elke door een bevoegde gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat ***in het kader van een strafrechtelijke procedure of tijdens het vooronderzoek*** getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van een goed dat:

Amendement 5

Artikel 2

Dit kaderbesluit is van toepassing op alle beslissingen tot bevrozing ***in verband met feiten die*** naar het recht van de beslissingsstaat ***een van de onderstaande strafbare feiten uitmaken:***

Dit kaderbesluit is van toepassing op alle beslissingen tot bevrozing ***wanneer het delict waarop de beslissing betrekking heeft*** naar het recht van de beslissingsstaat ***strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming meebrengt met een maximum van ten minste zes maanden.***

- a) illegale drugshandel;***
- b) fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad in de zin van de overeenkomst van 26 juli 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ en de bijbehorende protocollen van 29 november 1996⁽²⁾, 27 september 1996⁽³⁾ en 19 juni 1997⁽⁴⁾;***
- c) het witwassen van opbrengsten van criminaliteit;***
- d) euro-valsemunterij;***
- e) corruptie;***

f) mensenhandel.

(1) *PB C 316 van 27.11.1995, blz. 48.*

(2) *PB C 151 van 20.5.1997, blz. 2.*

(3) *PB C 313 van 23.10.1996, blz. 2.*

(4) *PB C 221 van 19.7.1997, blz. 12.*

Amendement 6

Artikel 3

Elke beslissing tot bevrozing in de zin van dit kaderbesluit, vergezeld van het in artikel 7 bedoelde certificaat, wordt door de gerechtelijke autoriteit die haar heeft gegeven rechtstreeks toegezonden aan de voor de tenuitvoerlegging bevoegde gerechtelijke autoriteit. Als deze laatste niet bekend is, verzoekt de gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat langs alle mogelijke kanalen, **waaronder** de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, de tenuitvoerleggingstaat om inlichtingen.

Elke beslissing tot bevrozing in de zin van dit kaderbesluit, vergezeld van het in artikel 7 bedoelde certificaat, wordt door de gerechtelijke autoriteit die haar heeft gegeven rechtstreeks toegezonden aan de voor de tenuitvoerlegging bevoegde gerechtelijke autoriteit. Als deze laatste niet bekend is, verzoekt de gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat langs alle mogelijke kanalen, **met name** de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, de tenuitvoerleggingstaat om inlichtingen, **of zendt zij de bevrozingsbeslissing naar de tenuitvoerleggingstaat, die onverwijld de gerechtelijke autoriteit aanwijst die bevoegd is tot onmiddellijke tenuitvoerlegging.**

Amendement 14

Artikel 5, lid 3

3. De beslissingsstaat gehoord, kan de tenuitvoerleggingsstaat naargelang van de concrete omstandigheden passende voorwaarden stellen om de duur van de bevrozing **van het vermogensbestanddeel** te beperken. Indien de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig deze voorwaarden vrijgave overweegt, stelt hij de beslissingsstaat daarvan in kennis en geeft hij hem de mogelijkheid opmerkingen te maken.

3. De beslissingsstaat gehoord, kan de tenuitvoerleggingsstaat **overeenkomstig de bepalingen inzake vergelijkbare gevallen in zijn nationale wetgeving** naargelang van de concrete omstandigheden passende voorwaarden stellen om de duur van de bevrozing te beperken **of aan vermogensbestanddelen een andere bestemming te geven**. Indien de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig deze voorwaarden vrijgave overweegt, stelt hij de beslissingsstaat daarvan in kennis en geeft hij hem de mogelijkheid opmerkingen te maken.

Amendement 7
Artikel 7, lid 2

2. Het certificaat wordt vertaald in de officiële taal of talen van de tenuitvoerleggingstaat.

2. Het certificaat wordt vertaald in de officiële taal of talen van de tenuitvoerleggingstaat, **of in één of meer andere officiële talen van de Europese Unie, waarin de tenuitvoerleggingstaat heeft verklaard vertaling te aanvaarden, overeenkomstig lid 3.**

Amendement 9
Artikel 8, lid 1, inleidende formule

1. De in artikel 3 bedoelde toezending moet tevens bevatten, of binnen een termijn van ten hoogste **vier** dagen gevolgd worden door:

1. De in artikel 3 bedoelde toezending moet tevens bevatten, of binnen een termijn van ten hoogste **vijftien** dagen gevolgd worden door:

Amendement 10
Artikel 9, lid 1

1. Tegen elke overeenkomstig artikel 4 ten uitvoer gelegde bevroezingsmaatregel kan beroep zonder opschortende werking worden ingesteld door de vervolgde persoon, het slachtoffer of ongeacht welke natuurlijke of rechtspersoon die zich als derde te goeder trouw aandient bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat of van de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat.

1. Tegen elke overeenkomstig artikel 4 ten uitvoer gelegde bevroezingsmaatregel kan, **binnen de in het volgende lid bedoelde grenzen**, beroep zonder opschortende werking worden ingesteld door de vervolgde persoon, het slachtoffer of ongeacht welke natuurlijke of rechtspersoon die zich als derde te goeder trouw aandient bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat of van de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat.

Amendement 11
Artikel 9, lid 2

2. In de tenuitvoerleggingsstaat kan het beroep **niet** de grond van de zaak betreffen.

2. In de tenuitvoerleggingsstaat kan het beroep **alleen betrekking hebben op de beoordeling van de in artikel 6 genoemde gronden voor niet-tenuitvoerlegging en de in artikel 5, lid 3 genoemde voorwaarden voor uitvoering en het kan in geen geval de grond van de zaak betreffen.**

Amendement 12
Artikel 11, lid 1

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op **31 december 2002** aan dit kaderbesluit te voldoen.

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op **30 juni 2002** aan dit kaderbesluit te voldoen.

Amendement 13
Artikel 11, lid 2

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad zal uiterlijk op **30 juni 2003** aan de hand van een verslag op grond van deze gegevens en van een schriftelijk verslag van de Commissie nagaan in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad zal uiterlijk op **31 december 2002** aan de hand van een verslag op grond van deze gegevens en van een schriftelijk verslag van de Commissie nagaan in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van vermogensbestanddelen of bewijsstukken (5126/2001 – C5-0055/2001 – 2001/0803(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België (5126/2001¹),
- gelet op artikel 34, lid 2, onder b), van het EU-Verdrag,
- geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het EU-Verdrag (C5-0055/2001),
- gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,

---

¹ PB C 75 van 7.3.2001, blz. 3.

- gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0274/2001),
- 1. hecht zijn goedkeuring aan het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België aldus gewijzigd;
- 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
- 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België;
- 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, en aan de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België.

5. Minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus *

A5-0291/2001

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (COM(2000) 578 – C5-0705/2000 – 2000/0238(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 2 Overweging 9

(9) Voorts dienen, teneinde over een systeem te kunnen beschikken voor een snelle erkenning van asielzoekers die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève, de lidstaten anderzijds te voorzien in de ontwikkeling van specifieke procedures voor de behandeling van asielverzoeken die niet inhoudelijk behoeven te worden beoordeeld of waarvan wordt vermoed dat zij kennelijk ongegrond zijn.

(9) Voorts dienen, teneinde over een systeem te kunnen beschikken voor een snelle erkenning van asielzoekers die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève, de lidstaten anderzijds te voorzien in de ontwikkeling van specifieke procedures voor de behandeling van asielverzoeken die niet inhoudelijk behoeven te worden beoordeeld of waarvan wordt vermoed dat zij kennelijk ongegrond zijn ***volgens duidelijke vooraf vastgestelde criteria.***

Amendement 3 Overweging 10

(10) Het staat de lidstaten vrij te beslissen of zij voor niet-ontvankelijke of kennelijk ongegronde asielverzoeken in dergelijke procedures zullen voorzien, maar wanneer zij dat doen, moeten zij zich houden aan de gemeenschappelijke normen die in deze richtlijn ten aanzien van de definitie van dergelijke verzoeken

Schrappen

¹ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 231.

zijn vastgelegd, alsmede aan de andere voorwaarden, met name de termijnen voor het nemen van beslissingen.

Amendement 4
Overweging 11

(11) Het is van wezenlijk belang dat deze procedures de nodige waarborgen bieden opdat eerdere twijfel kan worden weggenomen, zodat voor alle asielzoekers naar behoren kan worden vastgesteld of zij al dan niet bescherming behoeven. Zij moeten derhalve in beginsel zoveel mogelijk dezelfde procedurele minimumwaarborgen en voorwaarden met betrekking tot besluitvorming bieden als de normale procedures. ***Gezien de aard van de betrokken verzoeken, kan en moet de voorrang worden gegeven aan het nemen van beslissingen in twee fasen en kan verder beroep worden beperkt.***

(11) Het is van wezenlijk belang dat deze procedures de nodige waarborgen bieden opdat eerdere twijfel kan worden weggenomen, zodat voor alle asielzoekers naar behoren kan worden vastgesteld of zij al dan niet bescherming behoeven. Zij moeten derhalve in beginsel zoveel mogelijk dezelfde procedurele minimumwaarborgen en voorwaarden met betrekking tot besluitvorming bieden als de normale procedures.

Amendement 5
Overweging 12

(12) Als procedurele minimumnormen voor alle asielzoekers in het kader van alle procedures moeten met name worden beschouwd, het recht op een persoonlijk onderhoud voordat een beslissing wordt genomen, de gelegenheid contact te hebben met de UNHCR, de gelegenheid contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand verlenen, het recht op een schriftelijke beslissing binnen de gestelde termijnen en het recht op beslissende ogenblikken tijdens de procedure in een taal die de asielzoekers begrijpen van hun juridische situatie op de hoogte te worden gesteld, zodat zij mogelijke volgende stappen kunnen overwegen.

(12) Als procedurele minimumnormen voor alle asielzoekers in het kader van alle procedures moeten met name worden beschouwd, ***het recht op toegang tot de asielprocedure***, het recht op een persoonlijk onderhoud voordat een beslissing wordt genomen, de gelegenheid contact te hebben met de *Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen* (UNHCR), de gelegenheid ***om in alle stadia van de procedure*** contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand verlenen, het recht op een schriftelijke beslissing binnen de gestelde termijnen en het recht op beslissende ogenblikken tijdens de procedure in een taal die de asielzoekers begrijpen van hun juridische situatie op de hoogte te worden gesteld, zodat zij mogelijke volgende stappen kunnen overwegen, ***het recht om op het grondgebied van het opvangland te blijven totdat een definitieve beslissing genomen is.***

Amendement 8
Overweging 19

(19) De toepassing van onderhavige richtlijn dient regelmatig te worden beoordeeld.

(19) De toepassing van onderhavige richtlijn dient regelmatig **en tenminste om de twee jaar** te worden beoordeeld.

Amendement 9
Overweging 20 bis (nieuw)

(20 bis) De unie ziet erop toe dat haar bijstandsprogramma's voor de kandidaat-lidstaten voldoende onderwijs- en opleidingswerkzaamheden in de sectoren asiel en immigratie, alsook politie- en justitiële samenwerking bevatten, opdat de kandidaat-lidstaten deze richtlijn kunnen naleven.

Amendement 146
Artikel 1, alinea 1 bis (nieuw)

Deze richtlijn mag geen verlaging tot gevolg hebben van het niveau van de rechtsbescherming van de asielzoeker ten opzichte van de situatie die op het moment van de aanneming van de richtlijn in iedere lidstaat bestaat.

Amendement 11
Artikel 1 bis (nieuw)

Artikel 1 bis

De Europese Unie is gehouden de hand te houden aan alle bestaande internationale verplichtingen van de lidstaten en aan het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie, met name artikel 18.

Amendement 12
Artikel 2, letter b)

b) “asielverzoek”: een verzoek waarbij iemand een lidstaat om bescherming verzoekt en dat kan worden begrepen te zijn

b) “asielverzoek”: een verzoek waarbij iemand een lidstaat om bescherming verzoekt en dat kan worden begrepen te zijn

gedaan op grond dat de betrokkene een vluchteling is in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève. Elk verzoek om bescherming wordt als een asielerzoek beschouwd, tenzij de betrokkene uitdrukkelijk om een andere vorm van bescherming vraagt waarom afzonderlijk kan worden verzocht;

gedaan op grond dat de betrokkene een vluchteling is in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève **of in de zin van de wetgeving van de lidstaat wanneer deze wetgeving voorziet in de erkenning van de status van vluchteling op ruimere gronden**. Elk verzoek om bescherming wordt als een asielerzoek beschouwd, tenzij de betrokkene uitdrukkelijk om een andere vorm van bescherming vraagt waarom afzonderlijk kan worden verzocht;

Amendement 13
Artikel 2, letter i)

i) “**vluchtelingenstatus**”: de **status** die een lidstaat toekent aan eenieder die als vluchteling tot het grondgebied van die lidstaat wordt toegelaten;

i) “**asiel**”: de **bescherming** die een lidstaat toekent aan eenieder die als vluchteling tot het grondgebied van die lidstaat wordt toegelaten;

Amendement 14
Artikel 2, letter k) bis (nieuw)

k bis) "beëindiging van de vluchtelingenstatus": de beslissing van een beslissingsautoriteit om de vluchtelingenstatus van een persoon als beëindigd te verklaren op grond van artikel 1, onder C, van het Verdrag van Genève.

Amendement 15
Artikel 2, letter l)

l) “intrekking van **de vluchtelingenstatus**”: de beslissing van een beslissingsautoriteit **om iemands vluchtelingenstatus** op grond van artikel 1, onder C, of artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève **in te trekken**;

l) “intrekking van **asiel**”: de beslissing van een beslissingsautoriteit om iemands **asiel** op grond van artikel 32 of artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève **te beëindigen**;

Amendement 16
Artikel 3, lid 3

3. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere

3. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere

vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit, voor personen die niet als vluchteling worden beschouwd.

vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit, voor personen die niet als vluchteling worden beschouwd, **met name door het asielrecht te verruimen teneinde rekening te kunnen houden met het ontstaan van nieuwe vormen van vervolging.**

Amendement 17

Artikel 3, lid 3 bis (nieuw)

3 bis. De onderhavige richtlijn doet op geen enkele wijze afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten die voortvloeien uit het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, en met name de artikelen 3, 5 en 8 daarvan.

Amendement 18

Artikel 3, lid 3 ter (nieuw)

3 ter. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het prerogatief van de lidstaten om gunstigere voorwaarden voor de procedures voor de erkenning of intrekking van de vluchtelingenstatus vast te stellen of te handhaven.

Amendement 19

Artikel 4, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. De verplichtingen van de lidstaten overeenkomstig deze richtlijn zijn van toepassing zodra een persoon aan hun grens of op hun grondgebied hun autoriteiten ervan in kennis stelt behoefte te hebben aan bescherming.

Amendement 20

Artikel 4 bis (nieuw)

Artikel 4 bis

4 bis. Zonder afbreuk te doen aan het prerogatief van de lidstaten om toezicht uit te oefenen op immigratie naar en de toegang tot hun grondgebied, moeten zij

niettemin waarborgen dat door deze procedures de toegang tot asielprocedures niet wordt belemmerd en de internationale verplichtingen van de lidstaten om bescherming te bieden niet worden ondermijnd.

Amendement 21
Artikel 5

Geen lidstaat zal een asielzoeker op welke wijze dan ook uitzetten of teruggeleiden (refoulement) naar de grenzen van het grondgebied waar zijn leven of vrijheid in gevaar is op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde maatschappelijke groep of politieke overtuiging of waar hij of zij een reëel risico loopt te worden mishandeld of op onmenselijke of vernederende wijze te worden behandeld.

Geen lidstaat zal een asielzoeker uitzetten of teruggeleiden naar een derde land dat de betrokkene zou kunnen uitzetten of teruggeleiden.

Asielzoekers mogen *aan de grens of* op het grondgebied van de lidstaat waar hun asielverzoek is ingediend *of wordt onderzocht verblijven zolang over hun verzoek niet is beslist.*

Asielzoekers mogen verblijven op het grondgebied van de lidstaat waar hun asielverzoek is ingediend *tot een definitieve beslissing is genomen en geen beroep tegen deze beslissing meer mogelijk is.*

Amendement 22
Artikel 6 bis (nieuw)

Artikel 6 bis

6 bis. Aanvragen van alleenstaande minderjarigen en andere personen in een bijzonder kwetsbare positie genieten prioriteit bij het onderzoek en de besluitvorming. Ook het onderzoek van en de besluitvorming over duidelijk gegronde verzoeken genieten prioriteit.

Amendement 23
Artikel 7, letter a)

a) voordat het asielverzoek wordt

a) voordat het asielverzoek wordt

onderzocht, moet de asielzoeker in een taal die hij begrijpt worden ingelicht over de te volgen procedure en over zijn rechten en verplichtingen tijdens de procedure;

onderzocht, moet de asielzoeker in een taal die hij begrijpt worden ingelicht over de te volgen procedure en over zijn rechten en verplichtingen tijdens de procedure; ***deze informatie kan eveneens worden verstrekt in de vorm van een vouwblad.***

Amendement 24
Artikel 7, letter b)

b) bij de indiening van het asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten ***moet de asielzoeker indien nodig gebruik kunnen maken van de diensten van een tolk.*** Deze diensten moeten uit openbare middelen worden betaald ***wanneer de bevoegde autoriteit de tolk heeft ingeschakeld;***

b) ***de beslissingsautoriteit schakelt op verzoek van de asielzoeker een tolk in die hem bijstaat*** bij de indiening van het asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten ***en die hem op andere wijze ondersteunt bij kwesties die verband houden met zowel de normale als de versnelde procedure.*** Deze diensten moeten uit openbare middelen worden betaald;

Amendement 25
Artikel 7, letter c)

c) de asielzoeker moet in elke fase van de procedure de gelegenheid hebben contact op te nemen met de *Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen*, hierna “UNHCR” genoemd of met andere organisaties die namens de UNHCR optreden;

c) de asielzoeker moet in elke fase van de procedure de gelegenheid hebben contact op te nemen met de UNHCR of met andere ***vluchtelingen***organisaties die namens de UNHCR ***of onafhankelijk*** optreden;

Amendement 26
Artikel 7, letter d)

d) elke beslissing over een asielverzoek moet de asielzoeker schriftelijk worden medegedeeld. Wanneer een asielverzoek wordt afgewezen, moeten de feitelijke en juridische gronden voor deze beslissing worden medegedeeld ***en moet informatie worden verstrekt over de mogelijkheden tot toetsing van de beslissing en, in voorkomend geval, over de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen;***

d) elke beslissing over een asielverzoek moet de asielzoeker ***en zijn rechtskundig adviseur in detail en met redenen omkleed*** schriftelijk ***en indien nodig mondeling in een taal die hij begrijpt, en indien nodig op een andere gepaste wijze*** worden medegedeeld. Wanneer een asielverzoek wordt afgewezen, moeten de feitelijke en juridische gronden voor deze beslissing worden medegedeeld ***samen met informatie over het recht op beroep, over de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen;***

Amendement 27
Artikel 7, letter e)

e) in geval van een ongunstige beslissing moet de asielzoeker in een taal die **hij** begrijpt worden ingelicht over de essentie van de beslissing, **de mogelijkheden tot toetsing van de beslissing en, in voorkomend geval, over** de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen;

e) in geval van een ongunstige beslissing moeten de asielzoeker **en zijn rechtskundig adviseur** in een taal die **de asielzoeker** begrijpt worden ingelicht over de essentie van de beslissing, **het recht op beroep, met inbegrip van** de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen;

Amendement 28
Artikel 7, letter f) bis (nieuw)

f bis) Vrouwelijke aanvragers worden in kennis gesteld van hun recht om een vrouwelijke tolk en/of ambtenaar tijdens de gehele procedure te verzoeken.

Amendement 29
Artikel 8, lid 1

1. Alvorens een beslissing door de beslissingsautoriteit wordt genomen, **moet** de asielzoeker **gelegenheid hebben** een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid **en/of de inhoud** van zijn asielverzoek met een daartoe naar nationaal recht **bevoegde** ambtenaar.

1. Alvorens een beslissing **over zijn verzoek** door de beslissingsautoriteit wordt genomen, **heeft** de asielzoeker **recht op** een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid van zijn asielverzoek **wanneer zijn verzoek is onderworpen aan de ontvankelijkheidsprocedure en heeft hij recht op een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn asielverzoek tijdens de normale en versnelde procedures** met een daartoe naar nationaal recht **op het gebied van asiel- en vluchtelingenvraagstukken volledig gekwalificeerde** ambtenaar.

Amendement 30
Artikel 8, lid 2

2. Na afloop van het in lid 1 bedoelde persoonlijke onderhoud moet de ambtenaar in ieder geval de schriftelijke weergave van het onderhoud aan de betrokkene voorlezen, alvorens deze kan worden verzocht met de inhoud ervan in te stemmen.

2. Na afloop van het in lid 1 bedoelde persoonlijke onderhoud moet de ambtenaar in ieder geval de schriftelijke weergave van het onderhoud aan de betrokkene voorlezen, alvorens deze kan worden verzocht met de inhoud ervan in te stemmen. **De asielzoeker en/of rechtskundig adviseur moeten een**

overeengekomen definitieve versie van de weergave ontvangen.

Amendement 31
Artikel 8, lid 6

6. In de in de artikelen 24, 25 en 26 bedoelde procedure, hierna “normale procedure” genoemd, krijgt iedere asielzoeker de gelegenheid binnen een redelijke termijn de schriftelijke weergave van een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek in te zien en hierover opmerkingen te maken.

6. In de in de artikelen 24, 25 en 26 bedoelde procedure, hierna “normale procedure” genoemd, *evenals in de in de artikelen 27, 28, 29, 30 en 31 bedoelde procedure, hierna "versnelde procedure" genoemd*, krijgt iedere asielzoeker de gelegenheid binnen een redelijke termijn de schriftelijke weergave van een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek in te zien en hierover opmerkingen te maken. *De asielzoeker en/of rechtskundig adviseur moeten een overeengekomen definitieve versie van de weergave ontvangen.*

Amendement 32
Artikel 8, lid 7

7. De lidstaten zorgen ervoor dat een naar keuze van de betrokkene mannelijke of vrouwelijke ambtenaar en tolk worden aangewezen voor het persoonlijke onderhoud over de inhoud van het asielverzoek wanneer er aanwijzingen zijn dat het anders voor de betrokkene wegens zijn ervaringen of zijn culturele achtergrond moeilijk is de redenen voor het asielverzoek begrijpelijk uiteen te zetten.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat een naar keuze van de betrokkene mannelijke of vrouwelijke ambtenaar en tolk worden aangewezen voor *- en aanwezig zijn bij -* het persoonlijke onderhoud over de inhoud van het asielverzoek *op haar/zijn verzoek, of* wanneer er aanwijzingen zijn dat het anders voor de betrokkene wegens zijn ervaringen of zijn culturele achtergrond moeilijk is de redenen voor het asielverzoek begrijpelijk uiteen te zetten..

Amendement 33
Artikel 9, lid 1

1. *De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers* in alle fasen van de procedure *de gelegenheid hebben* contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand verlenen.

1. *De asielzoeker dient in de gelegenheid te worden gesteld* in alle fasen van de procedure contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand *of ander advies* verlenen. *Er wordt een lijst van dergelijke organisaties en/of personen, met inbegrip van gespecialiseerde niet-gouvernementele organisaties, verstrekt.*

Amendement 34
Artikel 9, lid 2

2. De lidstaten kunnen de toegang van organisaties die rechtsbijstand verlenen tot gesloten ruimten waar asielverzoeken worden onderzocht, aan bepaalde regels onderwerpen, mits deze regels bedoeld zijn om de kwaliteit van de rechtsbijstand te waarborgen of objectief gezien nodig zijn met het oog op een doeltreffend onderzoek van asielverzoeken overeenkomstig de nationale procedurele voorschriften in deze ruimten, en **de toegang niet geheel onmogelijk maken.**

2. De lidstaten kunnen de toegang van organisaties die rechtsbijstand verlenen tot gesloten ruimten waar asielverzoeken worden onderzocht, aan bepaalde regels onderwerpen, mits deze regels bedoeld zijn om de kwaliteit van de rechtsbijstand te waarborgen of objectief gezien nodig zijn met het oog op een doeltreffend onderzoek van asielverzoeken overeenkomstig de nationale procedurele voorschriften in deze ruimten, en **er niet toe leiden dat het recht op toegang tot rechtsbijstand feitelijk teniet wordt gedaan of ernstig wordt belemmerd.**

Amendement 35
Artikel 9, lid 3

3. **In de normale** procedure moet de rechtskundig raadsman of adviseur van de asielzoeker bij **het** persoonlijke onderhoud **over de inhoud van het asielverzoek** aanwezig kunnen zijn. **Onverminderd dit lid, artikel 8, lid 5, en artikel 10, lid 1, onder b), stellen de lidstaten regels op betreffende de aanwezigheid van een rechtskundig raadsman of adviseur bij elk ander onderhoud in de asielprocedure.**

3. **Tijdens alle fasen van de** procedure moet de rechtskundig raadsman of adviseur van de asielzoeker bij **ieder** persoonlijk onderhoud aanwezig kunnen zijn, **opmerkingen kunnen maken en vragen kunnen stellen.**

Amendement 36
Artikel 9, lid 4

4. De lidstaten zorgen ervoor, dat elke asielzoeker **na een afwijzende beslissing van de beslissingsautoriteit** recht heeft op bijstand van een rechtskundig raadsman of adviseur. **In deze fase van de procedure** moet de rechtsbijstand kosteloos worden verleend wanneer de asielzoeker deze niet zelf kan betalen.

4. De lidstaten zorgen ervoor, dat elke asielzoeker **tijdens alle fasen van de asielprocedure, ook bij het voorbereiden en indienen van verzoeken, en tijdens beroepsprocedures** recht heeft op bijstand van een rechtskundig raadsman of adviseur. **Deze** rechtsbijstand moet kosteloos **of althans in overeenstemming met de voorschriften van de lidstaat inzake rechtsbijstand of financiële steun** worden verleend wanneer de asielzoeker deze niet zelf kan betalen.

Amendement 37
Artikel 10, lid 1, letters a) en b)

a) er dient zo snel mogelijk een wettelijke voogd **of rechtskundig raadsman** te worden aangewezen **om de alleenstaande minderjarige bij het onderzoek van het asielverzoek bij te staan en te vertegenwoordigen**;

b) **de aangewezen wettelijke voogd of** rechtskundig raadsman moet in de gelegenheid worden gesteld de alleenstaande minderjarige te helpen zich op **het** persoonlijke onderhoud **over de ontvankelijkheid en/of de inhoud van het asielverzoek** voor te bereiden. De lidstaten staan de **wettelijke voogd of** rechtskundig raadsman toe **bij het persoonlijke onderhoud aanwezig te zijn en** vragen te stellen of opmerkingen te maken.

a) er dient **door de hiertoe bevoegde autoriteit** zo snel mogelijk een wettelijke voogd te worden aangewezen **teneinde de rechtskundig raadsman te instrueren en te waarborgen dat bij de procedure de belangen van het kind worden geëerbiedigd**.

b) **er moet een** rechtskundig raadsman **worden aangewezen die het kind gedurende alle fasen van de procedure vertegenwoordigt en deze** moet in de gelegenheid worden gesteld de alleenstaande minderjarige te helpen zich op **ieder** persoonlijk onderhoud **tijdens de procedure** voor te bereiden **en hierbij aanwezig te zijn**. De lidstaten staan de rechtskundig raadsman toe vragen te stellen of opmerkingen te maken.

Amendement 38

Artikel 10, lid 3, letters b) en b) bis (nieuw)

b) de alleenstaande minderjarige voordat het asielverzoek wordt onderzocht, in een taal die hij begrijpt wordt meegedeeld dat mogelijk een medisch onderzoek zal worden verricht om zijn leeftijd vast te stellen. Daarbij worden mededelingen gedaan over de onderzoeksmethode en over de mogelijke consequenties van het resultaat van het medische onderzoek voor de behandeling van het asielverzoek, alsmede over de consequenties van een weigering van de alleenstaande minderjarige om het medische onderzoek te ondergaan.

b) de alleenstaande minderjarige voordat het asielverzoek wordt onderzocht, **in aanwezigheid van hun wettelijke voogd en/of rechtskundig raadsman en** in een taal die hij begrijpt wordt meegedeeld dat mogelijk een medisch onderzoek zal worden verricht om zijn leeftijd vast te stellen. Daarbij worden mededelingen gedaan over de onderzoeksmethode en over de mogelijke consequenties van het resultaat van het medische onderzoek voor de behandeling van het asielverzoek, alsmede over de consequenties van een weigering van de alleenstaande minderjarige om het medische onderzoek te ondergaan.

b) bis. wanneer twijfel bestaat omtrent de leeftijd van een minderjarige wordt ervan uitgegaan dat deze nog niet meerderjarig is totdat het tegendeel is bewezen.

Amendement 39

Artikel 11, lid 1, inleidende formulering en letter a)

1. Een asielzoeker mag niet in bewaring worden gehouden alleen omdat zijn

1. Een asielzoeker mag niet in bewaring worden gehouden alleen omdat zijn

asielverzoek moet worden onderzocht. De lidstaten kunnen een asielzoeker *echter*, overeenkomstig een in het nationale recht voorgeschreven procedure en slechts zolang dat nodig is, *om een beslissing te nemen* in de volgende gevallen in bewaring houden:

a) om de identiteit of de nationaliteit na te gaan of te controleren;

asielverzoek moet worden onderzocht. De lidstaten kunnen een asielzoeker *alleen indien noodzakelijk* overeenkomstig een in het nationale recht voorgeschreven procedure en slechts zolang dat nodig is, in de volgende gevallen in bewaring houden:

Amendement 40
Artikel 11, lid 1, letters c) en d)

c) om gegevens die ten grondslag liggen aan het asielverzoek en die anders verloren zouden kunnen gaan, vast te leggen;
d) in het kader van een procedure ter bepaling of de asielzoeker het recht heeft het grondgebied te betreden.

Schrappen

Amendement 41
Artikel 11, lid 1, letter d bis) en d ter) (nieuw)

d) bis. om de toepassing van een uitzettingsbevel tegen asielzoekers wier verzoek definitief is afgewezen te waarborgen, mits alle beroepsmogelijkheden zijn uitgeput en geen humanitaire redenen bestaan om een verblijfsvergunning toe te kennen;

d) ter teneinde de nationale veiligheid en de openbare orde te beschermen wanneer is aangetoond dat de asielzoeker waarschijnlijk een risico vormt voor deze beginselen.

Amendement 42
Artikel 11, lid 2

2. De lidstaten voorzien bij wet in de mogelijkheid van een eerste onderzoek en vervolgens van geregelde heronderzoeken van het bevel tot bewaring van ingevolge lid 1 in bewaring gehouden asielzoekers.

2. Overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van het EVRM voorzien de lidstaten bij wet in een onverwijld en verplicht eerste onderzoek en vervolgens van geregelde heronderzoeken van het bevel tot bewaring.

Deze onderzoeken worden uitgevoerd door een onpartijdige, onafhankelijke en ter zake bevoegde instantie, en de gedetineerde heeft de mogelijkheid om de wettigheid en

de redenen voor de bewaring aan te vechten. De gedetineerde heeft recht op rechtskundige bijstand overeenkomstig artikel 9 van deze richtlijn.

De uitkomsten van de onderzoeken worden de gedetineerde en/of zijn rechtskundig adviseur onverwijld meegedeeld in een taal die hij begrijpt.

Amendement 43
Artikel 11, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Personen die op grond van een bevel tot bewaring overeenkomstig lid 1 in bewaring worden gehouden, worden niet samen vastgehouden met veroordeelde misdadigers of gevangenen in voorarrest, en de lidstaten zien erop toe dat de detentie menselijk is en dat de grondrechten van de individu worden geëerbiedigd, met inbegrip van toegang tot medische verzorging en uitoefening van de godsdienst.

Amendement 44
Artikel 11 bis (nieuw)

Artikel 11 bis

Alleenstaande minderjarigen die asiel aanvragen worden niet uitsluitend met het oog op de immigratiecontrole vastgehouden. Maatregelen die de bewegingsvrijheid van dergelijke minderjarigen beperken worden slechts genomen wanneer zij gezien alle omstandigheden duidelijk in hun belang lijken te zijn.

Amendement 45
Artikel 11 ter (nieuw)

Artikel 11 ter

De bij deze richtlijn vastgestelde procedures leveren eveneens een bijdrage tot verbetering van de internationale betrekkingen van de Unie door zo helder en doorzichtig mogelijk te zijn om de

interpretatie door derde landen en hun burgers te vergemakkelijken. Voorts bepaalt deze wetgeving de normen waaraan alle kandidaat-lidstaten moeten voldoen.

Amendement 46
Artikel 13, lid 1, letter c)

c) het recht hebben, indien nodig, over bepaalde, bijvoorbeeld medische **of** culturele aangelegenheden van deskundigen advies te vragen.

c) het recht hebben, indien nodig, over bepaalde, bijvoorbeeld medische, culturele **of geslachtsgerelateerde** aangelegenheden van deskundigen advies te vragen.

Amendement 47
Artikel 13, lid 2

2. Op verzoek van de beroepsinstanties geven de lidstaten deze instanties ten aanzien van het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie dat als openbaar wordt beschouwd, dezelfde behandeling als de beslissingsautoriteiten. De lidstaten **kunnen besluiten dat zij ook** toegang tot het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie **krijgen** dat als vertrouwelijk wordt beschouwd, mits zij zich aan dezelfde regels betreffende de vertrouwelijkheid van deze informatie houden als de beslissingsautoriteiten.

2. Op verzoek van de beroepsinstanties geven de lidstaten deze instanties ten aanzien van het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie dat als openbaar wordt beschouwd, dezelfde behandeling als de beslissingsautoriteiten. De lidstaten **verlenen hun** toegang tot het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie dat als vertrouwelijk wordt beschouwd, mits zij zich aan dezelfde regels betreffende de vertrouwelijkheid van deze informatie houden als de beslissingsautoriteiten.

Amendement 48
Artikel 14, lid 1, letter b)

b) personeel dat asielzoekers ondervraagt de nodige **basisopleiding op dat gebied** heeft genoten;

b) personeel dat asielzoekers ondervraagt de nodige **opleiding** heeft genoten **op het vlak van interviewtechnieken, internationaal vluchtelingenrecht, het nationale asielrecht, relevante wetgeving inzake mensenrechten, Europese regelgeving inzake asiel en informatie over de herkomstlanden en hierin regelmatig wordt bijgeschoold;**

Amendement 49
Artikel 14, lid 1, letter c)

c) personeel dat personen in een bijzonder

c) personeel dat personen in een bijzonder

kwetsbare positie en minderjarigen ondervraagt, de nodige **basisopleiding** heeft genoten gericht op de bijzondere behoeften van deze personen;

kwetsbare positie en minderjarigen ondervraagt, de nodige **opleiding** heeft genoten gericht op de bijzondere behoeften van deze personen **en hierin regelmatig wordt bijgeschoold**;

Amendement 50
Artikel 14, lid 1, letter d)

d) personeel dat asielverzoeken onderzoekt, de nodige **basisopleiding** heeft genoten op het gebied van het internationaal vluchtelingenrecht, het nationale asielrecht, relevante onderdelen van de internationale mensenrechtenwetgeving, **deze richtlijn** en de beoordeling van asielverzoeken van personen met bijzondere behoeften, zoals alleenstaande minderjarigen;

d) personeel dat asielverzoeken onderzoekt, de nodige **opleiding** heeft genoten op het gebied van het internationaal vluchtelingenrecht, het nationale asielrecht, relevante onderdelen van de internationale mensenrechtenwetgeving, de **Europese regelgeving inzake asiel en informatie over de herkomstlanden** en de beoordeling van asielverzoeken van personen met bijzondere behoeften, zoals alleenstaande minderjarigen **en hierin regelmatig wordt bijgeschoold**;

Amendement 51
Artikel 14, lid 1, letter e)

e) personeel dat belast is met de uitvoering van bewaringsbevelen, de nodige **basisopleiding** heeft genoten op het gebied van het nationale asielrecht, de relevante onderdelen van de internationale mensenrechtenwetgeving, **deze richtlijn** en de nationale voorschriften inzake bewaring.

e) personeel dat belast is met de uitvoering van bewaringsbevelen, de nodige **opleiding** heeft genoten op het gebied van het nationale asielrecht, de relevante internationale mensenrechtenwetgeving, **de Europese regelgeving inzake asiel en informatie over de herkomstlanden** en de nationale voorschriften inzake bewaring **en hierin regelmatig wordt bijgeschoold**.

Amendement 53
Artikel 15, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. Hoorzittingen op alle niveaus moeten plaatsvinden met gesloten deuren, tenzij de asielzoeker een andersluidend verzoek indient.

Amendement 150
Artikel 15, lid 3

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het

Schrappen

opvragen van gegevens bij de autoriteiten van het land van herkomst ten behoeve van het onderzoek van een individueel asielverzoek, niet tot gevolg heeft dat deze autoriteiten te weten komen dat de betrokkene om asiel heeft verzocht.

Amendement 54
Artikel 16, lid 2

2. Wanneer een asielzoeker is verdwenen, kan de beslissingsautoriteit het onderzoek betreffende het asielverzoek beëindigen nadat de betrokkene zonder redelijke grond gedurende ten minste ***dertig werkdagen*** niet heeft voldaan aan zijn meldingsplicht of aan verzoeken informatie te verstrekken of voor een persoonlijk onderhoud te verschijnen.

2. Wanneer een asielzoeker is verdwenen, kan de beslissingsautoriteit het onderzoek betreffende het asielverzoek beëindigen nadat de betrokkene zonder redelijke grond gedurende ten minste ***drie maanden*** niet heeft voldaan aan zijn meldingsplicht of aan verzoeken informatie te verstrekken of voor een persoonlijk onderhoud te verschijnen.

Amendement 55
Artikel 17, inleidende formule

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de UNHCR of een andere organisatie die namens de UNHCR optreedt:

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de UNHCR of een andere organisatie die namens de UNHCR, ***dan wel onafhankelijk*** optreedt:

Amendement 56
Artikel 18, inleidende formule en letter a)

De lidstaten kunnen een asielverzoek als niet-ontvankelijk afwijzen wanneer:

a) een andere lidstaat overeenkomstig de criteria en instrumenten ter vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een door een onderdaan van een derde land of een staatloze in een van de lidstaten ingediend asielverzoek verantwoordelijk is, voor het onderzoek van het verzoek ***verantwoordelijk is***;

De volgende bepalingen laten de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, met name artikel 3 daarvan, onverlet.

De lidstaten kunnen een asielverzoek als niet-ontvankelijk afwijzen wanneer:

a) een andere lidstaat overeenkomstig de criteria en instrumenten ter vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een door een onderdaan van een derde land of een staatloze in een van de lidstaten ingediend asielverzoek verantwoordelijk is, ***zich duidelijk bereid verklaard heeft de verantwoordelijkheid*** voor het onderzoek van het verzoek ***op zich te nemen***;

Amendement 57
Artikel 19

Wanneer een lidstaat een andere lidstaat verzoekt de verantwoordelijkheid voor het onderzoek van een asielverzoek op zich te nemen, doet de verzoekende lidstaat de betrokken asielzoeker zo snel mogelijk in een taal die deze begrijpt mededeling van dit verzoek, de inhoud ervan en de geldende termijnen.

Wanneer een lidstaat een andere lidstaat *of een derde land* verzoekt de verantwoordelijkheid voor het onderzoek van een asielverzoek op zich te nemen, doet de verzoekende lidstaat de betrokken asielzoeker zo snel mogelijk in een taal die deze begrijpt mededeling van dit verzoek, de inhoud ervan en de geldende termijnen.

De verzoekende lidstaat brengt de betrokken asielzoeker op de hoogte van het antwoord van de lidstaat waaraan het verzoek gericht werd, in een taal die hij verstaat.

Amendementen 58 en 121
Artikel 21

1. De lidstaten kunnen een derde land voor het onderzoek van asielverzoeken ***uitsluitend*** op grond van de in bijlage I uiteengezette beginselen als een veilig derde land beschouwen.

1. De lidstaten kunnen een derde land voor het onderzoek van asielverzoeken op grond van de in bijlage I uiteengezette beginselen ***en zo lang de EU geen op een uniforme procedure gebaseerd gezamenlijk asielbeleid heeft vastgesteld*** als een veilig derde land beschouwen.

2. De lidstaten kunnen wetgeving invoeren of handhaven die het mogelijk maakt landen bij een wettelijke of bestuursrechtelijke regeling als veilige derde landen aan te merken. Deze wetgeving laat de bepalingen van artikel 22 onverlet.

2. De lidstaten kunnen wetgeving invoeren of handhaven die het mogelijk maakt landen bij een wettelijke of bestuursrechtelijke regeling als veilige derde landen aan te merken. Deze wetgeving laat de bepalingen van artikel 22 onverlet.

3. De lidstaten waar op de datum van de inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn waarbij landen als veilige derde landen worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stellen de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vaststelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere wijzigingen hiervan mede.

3. De lidstaten waar op de datum van de inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn waarbij landen als veilige derde landen worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stellen de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vaststelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere wijzigingen hiervan mede. ***In het kader hiervan geven de***

***lidstaten specifieke redenen aan voor
uitsluiting of toevoeging van een bepaald
veilig derde land.***

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van alle wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige derde landen worden aangemerkt alsmede van alle latere wijzigingen hiervan.

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van alle wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige derde landen worden aangemerkt alsmede van alle latere ***met redenen omklede*** wijzigingen hiervan.

Amendement 59
Artikel 22, letter b)

b) ***er redenen zijn aan te nemen dat*** de asielzoeker opnieuw tot ***het*** grondgebied ***van dat land zal worden toegelaten*** en

b) ***het derde land er expliciet mee ingestemd heeft*** de asielzoeker opnieuw tot ***zijn*** grondgebied ***toe te laten en zijn verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus inhoudelijk te behandelen***, en

Amendement 60
Artikel 22, letter c)

c) er ***geen*** redenen zijn aan te nemen dat het land in zijn specifieke omstandigheden ***geen*** veilig derde land is.

c) er ***voldoende*** redenen zijn aan te nemen dat het land in zijn specifieke omstandigheden ***een*** veilig derde land is.

Amendement 61
Artikel 23, lid 1

1. De lidstaten zorgen ervoor dat ***wanneer een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid van het asielverzoek ten aanzien van artikel 18, onder b) of c) met een asielzoeker plaatsheeft***, de bevoegde autoriteiten dit persoonlijke onderhoud binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

1. De lidstaten zorgen ervoor dat ***indien artikel 8, lid 5 niet van toepassing is***, de bevoegde autoriteiten dit persoonlijke onderhoud binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

Amendement 62
Artikel 23, lid 3

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen ***65 werkdagen*** genomen.

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen ***3 maanden*** genomen.

Amendement 63

Artikel 23, lid 5

5. Bij de tenuitvoerlegging van een op artikel 22 gebaseerde beslissing **kunnen** de lidstaten een asielzoeker een document in de taal van het derde land **verschaffen** waarin de autoriteiten van dat land ervan in kennis worden gesteld dat het verzoek niet inhoudelijk is onderzocht.

5. Bij de tenuitvoerlegging van een op artikel 22 gebaseerde beslissing **verschaffen** de lidstaten een asielzoeker een document in de taal van het derde land waarin de autoriteiten van dat land ervan in kennis worden gesteld dat het verzoek niet inhoudelijk is onderzocht.

Amendement 64

Artikel 24, lid 3, alinea 1

3. De in lid 1 vastgestelde termijn kan **met zes maanden** worden verlengd **wanneer daarvoor een redelijke grond bestaat. Een redelijke grond wordt met name aangenomen, wanneer de beslissingsautoriteit wacht op verduidelijking door de beroepsinstantie of de rechterlijke beroepsinstantie van een aangelegenheid die invloed op de aard van de beslissing over het asielverzoek kan hebben.**

3. De in lid 1 vastgestelde termijn kan worden verlengd **overeenkomstig hetgeen in het nationale recht van iedere lidstaat is bepaald.**

Amendement 65

Artikel 24, lid 3, alinea 2

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beslissingsautoriteit de asielzoeker daarvan schriftelijk in kennis. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beslissingsautoriteit de asielzoeker daarvan schriftelijk in kennis **in een taal die hij begrijpt**. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

Amendement 66

Artikel 25, lid 2

2. Een asielzoeker wordt geacht van de voor zijn geval relevante feiten op toereikende wijze kennis te hebben gegeven wanneer hij verklaringen heeft overgelegd betreffende zijn leeftijd, achtergrond, identiteit, nationaliteit, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen die zijn behoefte aan

2. Een asielzoeker wordt **in beginsel** geacht van de voor zijn geval relevante feiten op toereikende wijze kennis te hebben gegeven wanneer hij verklaringen heeft overgelegd betreffende zijn leeftijd, achtergrond, identiteit, nationaliteit, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen die zijn behoefte aan

bescherming rechtvaardigen teneinde de bevoegde autoriteiten de elementen te helpen vast te stellen waarop zijn asiolverzoek is gebaseerd.

bescherming rechtvaardigen teneinde de bevoegde autoriteiten de elementen te helpen vast te stellen waarop zijn asiolverzoek is gebaseerd.

Amendement 67
Artikel 25, lid 3

3. Nadat de asielzoeker zich heeft ingespannen om zijn verklaringen betreffende de relevante feiten met alle beschikbare bewijzen te staven en een **bevredigende** verklaring voor het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal heeft gegeven, stelt de beslissingsautoriteit de geloofwaardigheid van de aanvrager vast en beoordeelt zij het bewijsmateriaal.

3. Nadat de asielzoeker zich heeft ingespannen om zijn verklaringen betreffende de relevante feiten met alle beschikbare bewijzen te staven en een verklaring voor het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal heeft gegeven, stelt de beslissingsautoriteit de geloofwaardigheid van de aanvrager vast en beoordeelt zij het bewijsmateriaal.

Amendement 68
Artikel 26, lid 1

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beslissingsautoriteit een onderzoek met het oog op de **intrekking** of vervallenverklaring van de vluchtelingenstatus van een bepaalde persoon kan aanvangen zodra gegevens aan het licht komen waaruit blijkt dat er redenen zijn de gegrondheid van zijn vluchtelingenstatus opnieuw te onderzoeken.

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beslissingsautoriteit een onderzoek met het oog op de **beëindiging** of vervallenverklaring van de vluchtelingenstatus, **of de intrekking van het asiel** van een bepaalde persoon kan aanvangen zodra **objectieve en gegronde** gegevens aan het licht komen waaruit blijkt dat er redenen zijn de gegrondheid van zijn vluchtelingenstatus opnieuw te onderzoeken.

Amendement 69
Artikel 26, lid 2

2. De vervallenverklaring of **intrekking** van de vluchtelingenstatus wordt volgens de normale procedure op grond van het bepaalde in deze richtlijn onderzocht.

2. De vervallenverklaring of **beëindiging** van de vluchtelingenstatus, **of de intrekking van het asiel**, wordt volgens de normale procedure op grond van het bepaalde in deze richtlijn onderzocht.

Amendement 70
Artikel 26, lid 3

3. De lidstaten kunnen voorzien in afwijkingen van de artikelen 7 en 8 wanneer **de beslissingsautoriteit niet aan deze bepalingen kan voldoen om redenen die**

3. De lidstaten kunnen voorzien in afwijkingen van de artikelen 7 en 8 wanneer **de vluchteling zich vrijwillig opnieuw gevestigd heeft in het land waar hij, naar**

specifiek samenhangen met de gronden voor de intrekking of vervallenverklaring.

werd gevreesd, zou worden vervolgd, en bijgevolg niet kan worden voldaan aan de bepalingen van deze artikelen.

Amendement 72
Artikel 28, lid 1, letter c)

c) iemand in de laatste fase van een uitzettingsprocedure een asielverzoek heeft gedaan en dit verzoek reeds eerder had kunnen doen;

Schrappen

Amendement 73
Artikel 28, lid 1, letter f)

f) de asielzoeker een nieuw asielverzoek heeft ingediend waarin geen ter zake doende nieuwe feiten met betrekking tot zijn specifieke omstandigheden of de situatie in zijn land van herkomst zijn vermeld.

f) de asielzoeker een nieuw asielverzoek heeft ingediend waarin geen ter zake doende nieuwe feiten met betrekking tot zijn specifieke omstandigheden of de situatie in zijn land van herkomst zijn vermeld, behalve indien het wegens zwakke vertegenwoordiging van de asielzoeker niet mogelijk is geweest tijdens de procedure voor het onderzoek ten gronde van de oorspronkelijke asielaanvraag de nodige bewijzen te leveren in verband met de asielzoeker.

Amendement 74
Artikel 28, lid 1, letter f) bis (nieuw)

f bis) de aanvraag van de asielzoeker op essentiële punten niet is gestaafd of tegenstrijdigheden bevat, kennelijk niet strookt met de feiten of berust op bedrieglijke of vervalste bewijzen.

Amendement 75
Artikel 28, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. Indien de asielzoeker aanvullende informatie verschaft die voor de asielaanvraag relevant is of reeds aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten verschaft informatie verduidelijkt, en op grond daarvan kan worden gesteld dat lid 1 niet van toepassing is, wordt de normale

procedure toegepast.

Amendement 76
Artikel 28, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Dit artikel laat de behandeling van verzoeken conform artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en andere verzoeken om bescherming buiten het kader van het Verdrag van Genève onverlet.

Amendement 145
Artikel 29, lid 1

1. De lidstaten zorgen ervoor dat **wanneer een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid van het asielverzoek ten aanzien van artikel 18, onder b) of c) met een asielzoeker plaatsheeft**, de bevoegde autoriteiten **dit** persoonlijke onderhoud binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

1. De lidstaten zorgen ervoor dat **indien artikel 8, lid 5 niet van toepassing is**, de bevoegde autoriteiten **het** persoonlijke onderhoud **over de asielaanvraag** binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

Amendement 77
Artikel 29, lid 3

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen **65 werkdagen** genomen.

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen **een maand** genomen.

Amendementen 78 en 127
Artikel 30, lid 1

1. De lidstaten kunnen een land voor het onderzoek van asielverzoeken **uitsluitend** op grond van de in bijlage II uiteengezette beginselen als een veilig land van herkomst beschouwen.

1. De lidstaten kunnen een land voor het onderzoek van asielverzoeken op grond van de in bijlage II uiteengezette beginselen als een veilig land van herkomst beschouwen.

Amendement 79
Artikel 30, lid 3

3. De lidstaten waar op de datum van de

3. De lidstaten waar op de datum van de

inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn overeenkomstig welke landen als veilige landen van herkomst worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stellen de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vaststelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere wijzigingen hiervan mede.

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van de invoering van wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige landen van herkomst worden aangemerkt alsmede van alle latere wijzigingen hiervan.

inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn overeenkomstig welke landen als veilige landen van herkomst worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stellen de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vaststelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere *met redenen omklede* wijzigingen hiervan mede.

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van de invoering van wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige landen van herkomst worden aangemerkt alsmede van alle latere *met redenen omklede* wijzigingen hiervan.

Amendement 80
Artikel 31 bis (nieuw)

Artikel 31 bis

Krachtens de artikelen 21, 22, 30 en 31 en overeenkomstig artikel 6 van deze richtlijn vormt het feit dat een land als veilig land van herkomst wordt aangemerkt geen onweerlegbaar vermoeden van veiligheid.

Amendement 81
Hoofdstuk V, titel

Beroepsprocedures

Beroepsprocedures-*hogere voorziening*

Amendement 82
Artikel 32, alinea 1

Asielzoekers hebben het recht tegen iedere beslissing over de ontvankelijkheid of de inhoud van hun asielverzoek beroep in te stellen.

Asielzoekers hebben het recht tegen iedere beslissing over de ontvankelijkheid of de inhoud van hun asielverzoek beroep in te stellen *of in hogere beroep te gaan*.

Amendement 83
Artikel 32, alinea 2 bis (nieuw)

Dit artikel laat de behandeling van verzoeken conform artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en andere verzoeken om bescherming onverlet.

Amendement 84
Artikel 33, lid 1

1. Het beroep **heeft** schorsende werking. De asielzoeker mag in afwachting van de beslissing van de beroepsinstantie op het grondgebied **of aan de grens** van de betrokken lidstaat verblijven.

1. Het beroep **of de hogere voorziening hebben principieel** schorsende werking. De asielzoeker mag in afwachting van de beslissing van de beroepsinstantie op het grondgebied van de betrokken lidstaat verblijven.

Amendement 85
Artikel 33, lid 2, letters a) en b)

a) in gevallen waarin een land dat geen lidstaat is overeenkomstig de artikelen 21 en 22 voor de asielzoeker als een veilig derde land wordt beschouwd;

Schrappen

b) in gevallen waarin asielverzoeken overeenkomstig artikel 28 als kennelijk ongegrond zijn afgewezen;

Amendement 86
Artikel 33, lid 2, letter c) bis (nieuw)

c bis) in het geval dat een staat die geen lidstaat is, op grond van de artikelen 30 en 31 als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt.

Amendement 87
Artikel 33, lid 3

3. Wanneer het beroep schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de bevoegde autoriteit om toestemming te verzoeken om tijdens de beroepsprocedure op het grondgebied **of**

3. Wanneer het beroep **/de rechterlijke toetsing** schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de bevoegde autoriteit **/rechtbank** om toestemming te verzoeken om tijdens de

aan de grens van de lidstaat te mogen verblijven. **Behalve in gevallen waarin een land dat geen lidstaat is overeenkomstig de artikelen 21 en 22 voor de asielzoeker als een veilig derde land wordt beschouwd, wordt hij** niet uitgezet zolang de bevoegde autoriteit nog **niet** over zijn verzoek heeft **beslist**.

beroepsprocedure op het grondgebied van de lidstaat te mogen verblijven. **Hij wordt** niet uitgezet zolang de bevoegde autoriteit/**rechtbank** nog **geen uitspraak** over zijn verzoek heeft **gedaan**.

Amendement 88
Artikel 33, lid 4

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteit het verzoek zo snel mogelijk behandelt.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteit/ **de rechtbank** het verzoek zo snel mogelijk behandelt.

Amendement 89
Artikel 34, lid 1

1. De lidstaten stellen bij wettelijke of bestuursrechtelijke regeling redelijke termijnen vast voor het instellen van beroep en voor de kennisgeving van de beroepsgronden. De termijn voor de kennisgeving van de beroepsgronden **mag** in normale gevallen **in geen geval minder dan 20 werkdagen bedragen**.

1. De lidstaten stellen bij wettelijke of bestuursrechtelijke regeling redelijke termijnen vast voor het instellen van beroep **of het verzoeken om een voorziening** en voor de kennisgeving van de beroepsgronden/**hoger beroep**. De termijn voor de kennisgeving van de beroepsgronden/**het hoger beroep bedraagt** in normale gevallen **een maand**.

Amendement 90
Artikel 34, lid 2

2. De lidstaten leggen alle andere bepalingen vast die nodig zijn voor het instellen van het beroep, waaronder bepalingen die ten doel hebben de termijn voor kennisgeving van de beroepsgronden om een gegronde reden te verlengen.

2. De lidstaten leggen alle andere bepalingen vast die nodig zijn voor het instellen van het beroep **of het verzoeken om een hogere voorziening**, waaronder bepalingen die ten doel hebben de termijn voor kennisgeving van de beroepsgronden om een gegronde reden te verlengen.

Amendement 91
Artikel 34, lid 5

5. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het

5. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het

grondgebied ingevolge artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de beroepsinstantie binnen **7 werkdagen** een beslissing in beroep neemt.

grondgebied ingevolge artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de beroepsinstantie binnen **2 weken** een beslissing in beroep/**hoger beroep** neemt.

Amendement 92
Artikel 35, lid 1

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beroepsinstantie ingeval het asielverzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond blijkt te zijn, binnen **65 werkdagen** nadat ingevolge artikel 34, lid 1, beroep is ingesteld, een beslissing neemt.

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beroepsinstantie ingeval het asielverzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond blijkt te zijn, binnen **3 maanden** nadat ingevolge artikel 34, lid 1, beroep/**hoger beroep** is ingesteld, een beslissing neemt.

Amendement 93
Artikel 35, lid 3, alinea's 1 en 2

3. De in lid 1 of 2 bedoelde termijnen kunnen worden verlengd wanneer daarvoor een redelijke grond bestaat. **Een redelijke grond wordt met name aangenomen wanneer de beroepsinstantie wacht op verduidelijking door de rechterlijke beroepsinstantie van een rechtsvraag die invloed op de aard van haar beslissing kan hebben.**

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beroepsinstantie de asielzoeker daarvan schriftelijk in kennis. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

3. De in lid 1 of 2 bedoelde termijnen kunnen **met 3 maanden** worden verlengd wanneer daarvoor een redelijke grond bestaat. **Voor het bijzondere geval dat de beroepsinstantie of de rechterlijke beroepsinstantie nog een besluit moeten nemen dat van belang is voor de beslissing over het asielverzoek, kan de beslissingsautoriteit in overleg met de asielzoeker de termijn met zes maanden verlengen.**

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beroepsinstantie de asielzoeker daarvan **in een taal die hij begrijpt** schriftelijk in kennis. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

Amendement 94
Artikel 36

Artikel 36

1. De lidstaten kunnen een procedure invoeren die voorziet in de automatische toetsing door een beroepsinstantie van beslissingen van beslissingsautoriteiten

Schrappen

waarbij asielverzoeken niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn verklaard.

2. Wanneer een lidstaat tot invoering van een dergelijke procedure besluit, stelt hij redelijke termijnen vast waarbinnen de asielzoeker schriftelijke opmerkingen kan maken.

3. In een automatische toetsingsprocedure zijn artikel 32, tweede alinea, artikel 33 en artikel 34, leden 3 tot en met 5, van toepassing.

Amendement 95
Artikel 37, letter d)

d) er redelijke gronden zijn de asielzoeker te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;

d) er redelijke gronden zijn de asielzoeker te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid *en/of de openbare orde* van de lidstaat waar hij zich bevindt;

Amendement 96
Artikel 38, lid 3

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de rechterlijke beroepsinstantie in geval het asielverzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond blijkt te zijn, kan beslissen al dan niet toestemming te verlenen om verder beroep in te stellen en in de gevallen waarin dit verdere beroep wordt toegestaan, de beslissingen in een verkorte of versnelde procedure kan onderzoeken.

Schrappen

Amendement 97
Artikel 38, lid 4

4. De lidstaten kunnen bepalen dat de asielzoekers en/of de beslissingsautoriteiten in de gevallen waarin de beroepsinstantie niet binnen de in artikel 35, lid 1 of 2, bedoelde termijnen een beslissing heeft genomen, het recht hebben van de *rechterlijke beroepsinstantie* een beslissing te

4. De lidstaten kunnen bepalen dat de asielzoekers en/of de beslissingsautoriteiten in de gevallen waarin de beroepsinstantie niet binnen de in artikel 35, lid 1 of 2, bedoelde termijnen een beslissing heeft genomen, het recht hebben van de *rechterlijke instantie* een beslissing te verlangen, waarbij een termijn

verlangen, waarbij een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de beroepsinstantie een beslissing moet nemen. De lidstaten kunnen bepalen dat de **rechterlijke beroepsinstantie** in deze gevallen zo spoedig mogelijk een beslissing neemt.

wordt vastgesteld waarbinnen de beroepsinstantie een beslissing moet nemen. De lidstaten kunnen bepalen dat de **rechterlijke instantie** in deze gevallen zo spoedig mogelijk een beslissing neemt.

Amendement 99
Artikel 39, lid 2

2. In alle gevallen waarin schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de **rechterlijke beroepsinstantie** om toestemming te verzoeken tijdens de beroepsprocedure op het grondgebied **of aan de grens** van de lidstaat te mogen verblijven. Hij wordt niet uitgezet zolang de **rechterlijke beroepsinstantie** nog niet over zijn verzoek heeft beslist.

2. In alle gevallen waarin schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de **rechtbank/ het hof van beroep** om toestemming te verzoeken tijdens de beroepsprocedure op het grondgebied van de lidstaat te mogen verblijven. Hij wordt niet uitgezet zolang de **rechtbank/ het hof van beroep** nog niet over zijn verzoek heeft beslist.

Amendement 135
Artikel 39, lid 3

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de **rechterlijke beroepsinstantie** in de in lid 2 bedoelde gevallen **zo spoedig mogelijk** een beslissing neemt.

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de **rechtbank/ het hof van beroep** in de in lid 2 bedoelde gevallen **binnen een bepaalde termijn** een beslissing neemt **over het verzoek**.

Amendement 136
Artikel 39, lid 4

4. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het grondgebied overeenkomstig artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de **rechterlijke beroepsinstantie** binnen **7 werkdagen** over het in lid 2 bedoelde verzoek uitspraak doet.

4. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het grondgebied overeenkomstig artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de **rechtbank/ het hof van beroep** binnen **2 weken** over het in lid 2 bedoelde verzoek uitspraak doet.

Amendement 101
Artikel 43, alinea 2

Na het uitbrengen van het verslag brengt de Commissie het Europees Parlement en de

Na het uitbrengen van het verslag brengt de Commissie het Europees Parlement en de

Raad **ten minste om de vijf jaar** verslag uit over de toepassing van de onderhavige richtlijn in de lidstaten.

Raad **twee jaar later** verslag uit over de toepassing van de onderhavige richtlijn in de lidstaten.

Amendement 102

Bijlage I, afdeling I, letters A) en B)

A. het neemt **over het algemeen** de normen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de bescherming van vluchtelingen;

B. het neemt **over het algemeen** de basisnormen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie.

A. het neemt **steeds** de normen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de bescherming van vluchtelingen;

B. het neemt **steeds** de basisnormen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie.

Amendement 104

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 1), puntje 1 bis (nieuw)

- ***De indiening van een asielaanvraag wordt niet afhankelijk gesteld van enige voorafgaande formaliteit en de asielzoekers hebben de effectieve mogelijkheid een asielaanvraag in te dienen.***

Amendement 105

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 1), puntje 3

- Asielzoekers mogen ***aan de grens of*** op het grondgebied van het land blijven zolang er geen beslissing is genomen over hun verzoek.

- Asielzoekers mogen op het grondgebied van het land blijven zolang er geen beslissing is genomen over hun verzoek.

Amendement 106

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 1), puntje 5

- asielzoekers krijgen de gelegenheid contact op te nemen met de UNHCR of met andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden

- asielzoekers krijgen de gelegenheid contact op te nemen met de UNHCR of met andere ***niet-gouvernementele*** hulporganisaties die namens de UNHCR optreden

Amendement 107

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 1), puntje 7

- de UNHCR of andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden, kunnen over het algemeen contact opnemen met de asielzoekers en met de autoriteiten om informatie te verkrijgen over individuele asielverzoeken, het verloop van de procedure en de genomen beslissingen en zij kunnen, wat individuele asielverzoeken betreft, bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken uit hoofde van artikel 35 van het Verdrag van Genève bij deze autoriteiten de nodige stappen ondernemen.
- de UNHCR of andere **niet-gouvernementele organisaties** waaronder hulporganisaties die namens de UNHCR optreden, kunnen over het algemeen contact opnemen met de asielzoekers en met de autoriteiten om informatie te verkrijgen over individuele asielverzoeken, het verloop van de procedure en de genomen beslissingen en zij kunnen, wat individuele asielverzoeken betreft, bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken uit hoofde van artikel 35 van het Verdrag van Genève bij deze autoriteiten de nodige stappen ondernemen.

Amendement 108

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 2), puntje 3

- het neemt **over het algemeen** de normen in acht die in het Verdrag van Genève zijn vastgesteld met betrekking tot de rechten van de personen die internationale bescherming behoeven in de zin van dit Verdrag en het past ten aanzien van personen die een dergelijke bescherming wensen, een procedure toe die overeenstemt met de bovengenoemde beginselen; of
- het neemt **steeds** de normen in acht die in het Verdrag van Genève zijn vastgesteld met betrekking tot de rechten van de personen die internationale bescherming behoeven in de zin van dit Verdrag en het past ten aanzien van personen die een dergelijke bescherming wensen, een procedure toe die overeenstemt met de bovengenoemde beginselen; of

Amendement 109

Bijlage I, afdeling I, letter A, paragraaf 2), puntje 4

- ***het beantwoordt hoe dan ook aan de behoefte aan internationale bescherming van deze personen hetzij door samenwerking met het Bureau van de UNHCR of andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden of op een andere door het Bureau van de UNHCR geschikt geachte manier.***
- ***Schrappen***

Amendement 110
Bijlage I, afdeling I, letter B, punt 1

1) Een veilig derde land is ieder land dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hierna “Europees Verdrag” genoemd, of zowel het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, hierna het “Internationaal Verdrag” genoemd als het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing van 1984, hierna “Verdrag tegen Foltering” genoemd, heeft geratificeerd en **over het algemeen** de normen in acht neemt die daarin zijn vastgesteld met betrekking tot het recht op leven, het verbod op foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling, het verbod op slavernij en dienstbaarheid, het verbod op strafrecht met terugwerkende kracht, het recht op erkenning als een persoon voor de wet, het verbod om een persoon op te sluiten uitsluitend op grond van het feit dat hij een contractuele verplichting niet kan nakomen en het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening.

1) Een veilig derde land is ieder land dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hierna “Europees Verdrag” genoemd, of zowel het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, hierna het “Internationaal Verdrag” genoemd als het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing van 1984, hierna “Verdrag tegen Foltering” genoemd, heeft geratificeerd en **steeds** de normen in acht neemt die daarin zijn vastgesteld met betrekking tot het recht op leven, het verbod op foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling, het verbod op slavernij en dienstbaarheid, het verbod op strafrecht met terugwerkende kracht, het recht op erkenning als een persoon voor de wet, het verbod om een persoon op te sluiten uitsluitend op grond van het feit dat hij een contractuele verplichting niet kan nakomen en het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening.

Amendement 111
Bijlage II, afdeling I., inleidende zin en letter A.

Een land wordt beschouwd als een veilig land van herkomst wanneer het **over het algemeen** de basisnormen in acht neemt die zijn vastgelegd in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie, en wanneer het aan de volgende voorwaarden voldoet:

A. het heeft democratische **instellingen** en de volgende rechten worden **over het algemeen** geëerbiedigd: het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening, de vrijheid van

Een land wordt beschouwd als een veilig land van herkomst wanneer het **steeds** de basisnormen in acht neemt die zijn vastgelegd in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie, en wanneer het aan de volgende voorwaarden voldoet:

A. het heeft democratische **structuren** en de volgende rechten worden **steeds** geëerbiedigd: het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening, de vrijheid van

meningsuiting, het recht tot vreedzaam vergaderen en de vrijheid van vereniging met anderen, met inbegrip van het recht om vakbonden op te richten en daarvan lid te zijn, en het recht om rechtstreeks of door vrij gekozen vertegenwoordigers aan het bestuur van het land deel te nemen;

meningsuiting, het recht tot vreedzaam vergaderen en de vrijheid van vereniging met anderen, met inbegrip van het recht om vakbonden op te richten en daarvan lid te zijn, en het recht om rechtstreeks of door vrij gekozen vertegenwoordigers aan het bestuur van het land deel te nemen;

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (COM(2000) 578 – C5-0705/2000 – 2000/0238(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 578¹),
  - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 en artikel 63, lid 1 sub d) van het EG-Verdrag (C5-0705/2000),
  - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0291/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
  2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
  3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
  4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
  5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

---

¹ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 231.

6. Jaarverslag 1999 van de Commissie over het Cohesiefonds

A5-0248/2001

Resolutie van het Europees Parlement over het jaarverslag 1999 van de Commissie over het Cohesiefonds (COM(2000) 822 – C5-0109/2001 – 2001/2058(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien het jaarverslag 1999 van de Commissie (COM(2000) 822 – C5-0109/2001),
  - onder verwijzing naar verordening (EG) nr. 1164/1994 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds¹,
  - gezien het jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1999²,
  - onder verwijzing naar zijn resoluties van 29 juni 1995³, 19 april 1996⁴, 26 juni 1997⁵, 28 mei 1998⁶, 13 april 1999⁷ en 16 juni 2000⁸ over de jaarlijkse verslagen van de Commissie over het Cohesiefonds en het financieel cohesie-instrument,
  - onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 januari 2000 over het zesde periodieke verslag over de sociale en economische situatie en ontwikkeling van de regio's in de Europese Unie (SEC(1999) 66 - C5-0120/1999)⁹,
  - gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0248/2001),
- A. overwegende dat buitensporige verschillen tussen de regio's een politieke en economische bedreiging vormen voor de Europese Unie,
- B. overwegende dat overeenkomstig artikel 2 van het EG-Verdrag de versterking van de economische en sociale samenhang een van de hoofddoelstellingen van de Europese Unie blijft,
- C. overwegende dat met het oog op de verwezenlijking van deze centrale doelstelling van de EU het Verdrag van Maastricht in artikel 61 heeft voorzien in de oprichting van een Cohesiefonds,

---

¹ PB L 130, 25.5.1994, blz. 1.

² PB C 342, 1.12.2000, blz. 1.

³ PB C 183, 17.7.1995, blz. 36.

⁴ PB C 141, 13.5.1996, blz. 265.

⁵ PB C 222, 21.7.1997, blz. 55.

⁶ PB C 195, 22.6.1998, blz. 52.

⁷ PB C 219, 30.7.1999, blz. 41.

⁸ PB C 67, 1.3.2001, blz. 326.

⁹ PB C 304, 24.10.2000, blz. 62.

- D. overwegende dat de belangrijkste doelstelling van het Cohesiefonds was steun te bieden aan de landen met de grootste structurele achterstand - momenteel Griekenland, Portugal, Spanje en Ierland - om het hoofd te bieden aan de uitdagingen van de invoering en de werking van de Europese munt,
- E. derhalve overwegende dat volgens het bepaalde in het Verdrag van Maastricht (aangehecht protocol betreffende economische en sociale samenhang) de enige voorwaarden voor een land om in aanmerking te komen voor steun uit het Cohesiefonds zijn:
- een BNP per capita van minder dan 90% van het gemiddelde van de Gemeenschap;
  - het voldoen aan de met de EU overgekomen programma's voor stabiliteit en economische convergentie,
- F. overwegende dat het belang van het Cohesiefonds nog verder is toegenomen vanwege het feit dat het Verdrag van Maastricht niet heeft voorzien in enig mechanisme voor steun en conjuncturele aanpassing in het kader van de Economische en Monetaire Unie,
- G. overwegende dat de Gemeenschap in overeenstemming met artikel 158 van het EG-Verdrag haar optreden moet ontwikkelen en vervolgen met het oog op de versterking van de economische en sociale samenhang ten einde de harmonische ontwikkeling van de Gemeenschap in haar geheel te bevorderen,
- H. overwegende dat de Gemeenschap zich overeenkomstig artikel 158, lid 2 van het EG-Verdrag ten doel moet stellen de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's en de achterstand van de minst begunstigde regio's of eilanden, met inbegrip van de plattelandsgebieden, te verkleinen,
- I. overwegende dat het Cohesiefonds overeenkomstig artikel 161 van het EG-Verdrag een financiële bijdrage levert aan projecten op het gebied van milieu en trans-Europese netwerken in de sfeer van de vervoersinfrastructuur,
- J. overwegende dat 1999 het laatste jaar is voor activiteiten van het Cohesiefonds in de periode 1993-1999,
- K. overwegende dat de effecten van het in 1998 door de Raad goedgekeurde stabiliteits- en groeipact, die in de praktijk hebben geleid tot de beperking van de overheidsinvesteringen met als doel de nationale begrotingen te saneren, de handhaving van het Cohesiefonds als evenwichtsherstellend mechanisme rechtvaardigen teneinde de tekorten te ondervangen die overwegend zijn ontstaan in lidstaten met geringere inkomsten,
- L. overwegende dat het jaarverslag de activiteiten van het Cohesiefonds in 1999 bestrijkt en een overzicht geeft van de ontwikkelingen sedert 1993,
- M. overwegende dat de evaluatie van de projecten van belang is om passende aanbevelingen uit te werken, zodat niet alleen op nationaal niveau kan worden vastgesteld of aan de voorwaarden wordt voldaan, maar ook de vorderingen ten opzichte van de doelstellingen van de EU bij het cohesiebeleid nauwkeurig kunnen worden gemeten,
- N. overwegende dat de Commissie eind 1999 alle kredieten in het kader van het Cohesiefonds voor 1999 had vastgelegd en dat 91,6% van de betalingskredieten waren uitgevoerd,

- O. overwegende dat het Cohesiefonds nog steeds een sleutelrol speelt in de ontwikkeling van de trans-Europese netwerken in de vier begunstigde lidstaten (Spanje, Griekenland, Ierland en Portugal) die bijstand ontvangen uit het Cohesiefonds,
- P. overwegende dat in artikel 154, lid 2 van het EG-Verdrag over trans-Europese netwerken wordt bepaald dat vooral aandacht moet worden geschonken aan de noodzaak de insulaire, niet aan zee grenzende en perifere regio's met de centrale regio's van de Gemeenschap te verbinden,
- Q. overwegende dat de milieuprojecten in het kader van het Cohesiefonds gericht zijn op het bijstaan van de begunstigde landen bij het verwezenlijken van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid,
- R. overwegende dat de Commissie in 1999 de milieudoelstellingen heeft aangescherpt door middel van twee richtlijnen die op de projecten van het Cohesiefonds van invloed zijn (de MEB-richtlijn en de habitat-richtlijn),
- S. overwegende dat speciale aandacht moet worden geschonken aan de ultraperifere regio's, gezien de speciale omstandigheden aldaar zowel op het stuk van milieu als van vervoer,
- T. overwegende dat het Cohesiefonds, gezien de resultaten ervan, een doeltreffend cohesie-instrument is gebleken,
- U. overwegende dat rekening is gehouden met de herhaalde verzoeken van het Parlement in vorige resoluties om een evenwicht tussen investeringen in infrastructuur en investeringen in milieu tot stand te brengen,

Activiteiten van het Cohesiefonds in 1999

- 1. ziet het jaarverslag als een essentieel instrument voor de evaluatie van de activiteiten van het Cohesiefonds; feliciteert de Commissie met haar inspanningen om een overzicht te geven van de resultaten over de gehele periode 1993-1999;
- 2. betreurt dat de Commissie geen grondiger analyse heeft verstrekt van de uitvoering van de begroting over die periode, maar zich beperkt tot een beschrijving van het feitelijke resultaat;
- 3. feliciteert de begunstigde lidstaten met het bereiken van de doelstellingen inzake de beperking van de verwachte begrotingstekorten dankzij convergentieprogramma's, terwijl zij tegelijkertijd een aanzienlijk niveau van overheidsinvesteringen op het gebied van milieu en vervoer hebben gehandhaafd;

Goedgekeurde projecten en maatregelen

- 4. is zich ervan bewust dat in 1999 veeleer de nadruk is gelegd op het afsluiten van projecten dan op het lanceren van nieuwe projecten;
- 5. is verheugd dat is voldaan aan de doelstellingen van het verdelen van financiële middelen over de begunstigde landen en neemt kennis van het feit dat over de gehele periode 1993-

1999 een evenwicht is gevonden tussen investeringen in vervoersinfrastructuur en investeringen in milieu, ondanks een gebrek aan evenwicht aan het begin van deze periode;

6. constateert met tevredenheid dat de investeringen in de spoorwegen in Griekenland, Spanje en Portugal zijn toegenomen en dat eveneens de investeringen op het gebied van de verwijdering van vast afval in Portugal en Griekenland zijn gestegen;
7. stelt vast dat indirect wordt verwezen naar de achterstand bij de aan het einde van de periode nog te betalen verplichtingen (*reste à liquider*) zonder dat er een volledige kwantitatieve beschrijving of gedetailleerde uitleg wordt gegeven, zulks ondanks het feit dat het inlopen van de achterstand en het bespoedigen van de uitvoering een voortdurend aandachtspunt van de begrotingsautoriteit waren;
8. bevestigt, voor de goede orde, een achterstand van ca. € 4 918 miljoen per einde 1999, waarvan volgens de rekeningen per eind 2000 nog een bedrag van ca. € 3 383 miljoen resteerde;
9. stelt voor om het in gang gezette proces betreffende de vereenvoudiging van het Cohesiefonds te verbeteren, teneinde nieuwe achterstanden bij de uitvoering van de kredieten, zoals tot dusver is geconstateerd, te vermijden;
10. wenst dat de investeringen in vervoersinfrastructuur ertoe bijdragen een einde te maken aan het perifere karakter van sommige regio's;
11. verzoekt de Commissie om een studie over de oorzaken van de uiteenlopende efficiency en resultaten van het Cohesiefonds in de verschillende lidstaten die voor steun in aanmerking komen;

Beheer van de financiële bijstand

12. stelt met tevredenheid vast dat in 1999 geen geval van fraude aan het licht is gebracht;
13. is verheugd over het feit dat geen dubbele financiering is ontdekt tussen het Cohesiefonds en enige andere bron van communautaire kredieten;
14. bevestigt het belang van verificatie van de eerbiediging van het additionaliteitsbeginsel als sleutelprincipe voor de tenuitvoerlegging van de structuurfondsen;
15. onderstreept de hoofdrol die het Europees Parlement in dat proces moet spelen, een rol die in de periode waarop het jaarverslag betrekking heeft werd verwaarloosd; is van mening dat het Parlement de jaarlijkse toewijzingen niet zo maar automatisch moet goedkeuren wanneer de begroting wordt vastgesteld, maar dat het, als behartiger van het Europees belang naast de Commissie, actief bij het evaluatieproces moet worden betrokken;
16. stelt vast het onvolledig benutten van alle in 1999 beschikbare betalingskredieten te wijten was aan het grote aantal betalingsverzoeken dat de Commissie in december 1999 heeft ontvangen en aan de werkdruk bij de betrokken Commissiediensten aan het einde van 1999;

Monitoring, evaluatie en controle

17. doet een beroep op de Commissie om meer middelen uit te trekken voor controles ter plaatse ten einde de lacunes in de beheerssystemen op te sporen;
18. adviseert de Commissie om zich bij haar beheer te concentreren op de planning op middellange termijn waarmee meer sturing en continuïteit kan worden geboden;
19. verlangt van de Commissie zeer strikt te zijn bij de toepassing van de milieueffectrapportage op de projecten die via het Cohesiefonds worden gefinancierd;
20. acht herziening en versterking van de rol van het Parlement noodzakelijk, en is in het bijzonder van mening dat de Commissie en de lidstaten moeten worden gehouden aan hun verplichtingen met betrekking tot transparantie in deze sector, zoals met name is verwoord in de met de Commissie in 1999 overeengekomen Gedragscode voor de tenuitvoerlegging van de diverse sectoren van het structuurbeleid door de Commissie¹;
21. verzoekt de Commissie de informatieverstrekking over de evaluatie van de projecten aanzienlijk te verbeteren, door over te schakelen van het alleen maar nagaan of de boekhouding klopt en de kortetermijndoelstelling wordt gehaald, naar het verschaffen van nauwkeurige gegevens over het werkelijke effect van de projecten op het uiteindelijke doel van het cohesiebeleid, te weten de verkleining van de verschillen in ontwikkeling en van de achterstand van de regio's; in dit verband dient zij rekening te houden met de aanbevelingen van het Parlement in zijn voornoemde resolutie van 18 januari 2000;

Informatie en publiciteit

22. is verbaasd over het feit dat het jaarverslag 1999 over het Cohesiefonds pas in januari 2001 is gepubliceerd; heeft begrip voor de inspanningen van de Commissie om een zo volledig mogelijke informatie te bieden, maar is niettemin van mening dat een vertraging van meer dan een jaar niet aanvaardbaar is;
23. benadrukt dat in het kader van de taken op het gebied van de informatieverstrekking een meer interactieve relatie met de sociale partners moet worden onderhouden, zodat deze in sterkere mate worden gemobiliseerd en betrokken bij het zoeken naar oplossingen en middelen om deze in de praktijk te brengen;

Voortgezette solidariteit met de cohesielanden

24. is van oordeel dat over het geheel genomen het Cohesiefonds over het algemeen tijdens de periode 1993-1999 doelmatig is gebleken en dat de oprichting van het fonds in het Verdrag van Maastricht volledig gerechtvaardigd is gebleken als basisinstrument voor steun aan landen met de grootste structurele achterstand, met het oog op de voorbereiding van deze landen op de invoering en het gebruik van de Europese munt; herinnert er echter aan dat het Cohesiefonds nog geen daadwerkelijke convergentie in alle lidstaten heeft bewerkstelligd; onderstreept de noodzaak van voortgezette solidariteit met de cohesielanden;
25. onderstreept het politiek en economisch belang van het terugdringen van de economische

---

¹ PB C 279, 1.10.1999, blz. 488.

ongelijkheden tussen de huidige lidstaten en hun regio's, zelfs na de uitbreiding van de Unie, omdat deze nog kunnen verergeren als gevolg van het effect en de dynamiek van de uitbreiding;

26. is van oordeel dat de komende uitbreiding een grote uitdaging is voor de solidariteit in de Europese Unie; herinnert de Commissie aan het cruciale belang van een doelmatige voorbereiding van de komende uitbreiding; is van oordeel dat het structurele pre-toetredingsinstrument (ISPA) een uitstekend middel is om de administratie op alle niveaus voor te bereiden op de vereisten van de uitbreiding op het gebied van het structuurbeleid;
27. is van oordeel dat in het licht van de enorme ontwikkelingsbehoeften van de kandidaatlanden, terdege rekening moet worden gehouden met het absorptievermogen van deze landen op economische, financieel en administratief gebied;
28. stelt voor dat in het vooruitzicht van de uitbreiding en in het licht van de politieke keuzen die de EU moet maken - zie tweede verslag over de economische en sociale cohesie - de kwaliteit van de uitgaven, de rentabiliteit van de verschillende instrumenten en de prestaties van de diverse begunstigde hoofdthema's zullen worden bij het bepalen van de toekomstige cohesiestrategie van de Unie en de herverdelende functie van haar begroting;

o
o o

29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

7. Elfde jaarlijks verslag van de Commissie over de Structuurfondsen (1999)

A5-0247/2001

Resolutie van het Europees Parlement over het elfde jaarlijks verslag van de Commissie over de Structuurfondsen (1999) (COM(2000) 698 – C5-0108/2001 – 2001/2057(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien het verslag van de Commissie (COM(2000) 698 – C5-0108/2001),
- onder verwijzing naar Verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad van 20 juli 1993 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten¹, met name artikel 16, en Verordening (EEG) nr. 2082/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4253/88 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds², met name artikel 31,
- gezien het Jaarverslag over 1999 van de Rekenkamer³, ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 248 van het EG-Verdrag,
- onder verwijzing naar het Verdrag van Amsterdam en de conclusies van de Europese Raad van Luxemburg over de werkgelegenheid,
- onder verwijzing naar Agenda 2000 en Verordening (EG) nr. 1260/1999 van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁴, en de specifieke verordeningen voor elk van de Structuurfondsen,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van Lissabon en van Stockholm met betrekking tot de nieuwe economie, de werkgelegenheid en duurzame ontwikkeling,
- gezien het tweede verslag van de Commissie over de economische en sociale cohesie (COM(2001) 24), ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 159 van het EG-Verdrag,
- gezien het zesde periodiek verslag opgesteld over de sociaal-economische situatie en ontwikkeling van de regio's van de Europese Unie (SEC(1999) 66 - C5-0120/1999), ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 van Verordening(EEG) nr. 2083/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4254/88 tot

¹ PB L 193 van 31.7.1993, blz. 5.

² PB L 193 van 31.7.1993, blz. 20.

³ PB C 342 van 1.12.2000, blz. 1.

⁴ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1.

vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2052/883 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling¹,

- gelet op artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 inzake de additionaliteit,
  - gelet op artikel 299, lid 2 van zijn het EG-Verdrag,
  - gezien het verslag van de Commissie over de maatregelen ter uitvoering van artikel 299, lid 2: de ultraperifere regio's van de Europese Unie (COM(2000) 147),
  - gelet op artikel 47, lid 1 van het Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme en de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie visserij en de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0247/2001),
- A. overwegende dat 1999 het laatste jaar was van de toepassing van de Structuurfondsen op zeven verschillende doelstellingen, die door voornoemde Verordening (EG) nr. 1260/1999 zijn teruggebracht tot drie: doelstelling 1, waarbij beoogd wordt de financiering van elke doelstelling aan één Structuurfonds te verbinden, en dat de communautaire initiatieven werden teruggebracht tot vier,
- B. overwegende dat in 1999 een lange periode afliep van toepassing van het Cohesiebeleid en concreet dat van de Structuurfondsen,
- C. overwegende dat het elfde jaarlijks verslag over de Structuurfondsen (1999) als horizontaal thema heeft de acties ter bevordering van de gelijke kansen van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt,
- D. overwegende dat de bijdragen van de Structuurfondsen aanzienlijk zijn geweest als het gaat om de ontwikkeling van de regio's zowel op het gebied infrastructuur en productiviteit als wat betreft de maatschappelijke integratie,
- E. overwegende dat het jaar 1999 het laatste jaar was van de programmeringsperiode 1994-1999, en gekenmerkt werd door de afronding van het pakket maatregelen die in 1992 in Edinburgh zijn goedgekeurd, alsmede door de voorbereiding van de kadervoorwaarden die van toepassing zijn op de nieuwe programmeringsperiode 2000-2006,
- F. overwegende dat de verslagen de nadruk zouden moeten leggen op de kwalitatieve analyse en de productieve doelmatigheid van de Structuurfondsen, en niet moeten volstaan met het voorschrijven van de bestedingen, de kwantitatieve verdeling ervan en de transparantie wat betreft de toepassing,
- G. overwegende dat de Europese Unie, ondanks de begrotingsinspanningen die met het pakket van Edinburgh gedaan zijn en de vorderingen die zijn geboekt, nog steeds grote regionale verschillen te zien geeft op het gebied van de economische en sociale ontwikkeling en dat in de Europese Unie met name nog steeds ongelijkheid bestaat tussen de periferie (met inbegrip van de ultraperifere regio) en het centrum,

---

¹ PB L 193 van 31.7.1993, blz. 34..

- H. overwegende dat het gemiddelde inkomen per hoofd van de 10% van de bevolking die in de meest welvarende regio's van de Unie woont 2,6 maal zo hoog is als het inkomen van de 10% van de bevolking in de minst ontwikkelde regio's, en zelfs 4,4 maal zo hoog bij een vergelijking van de rijkste met de armste regio,
- I. overwegende dat in weerwil van de doelstellingen die nagestreefd zijn met de oprichting en uitvoering van de Structuurfondsen, de correctie van de economische en sociale verschillen meer effect heeft op de landen dan op de regio's, en zelfs de regionale verschillen binnen sommige lidstaten heeft verscherpt,
- J. overwegende dat de verschillen in inkomen per inwoner vooral effect hebben op de werkgelegenheid,
- K. overwegende dat sinds de laatste twee programmeringsperioden de werkloosheidscijfers in de landen die in het bijzonder steun hebben genoten van de Structuurfondsen, met als opmerkelijke uitzondering Ierland en Portugal, in het algemeen zijn blijven steken op de niveaus van 1988,
- L. overwegende dat vooral vrouwen getroffen worden door de werkloosheidssituatie en de lage arbeidsparticipatie,
- M. overwegende dat tijdens de Europese Raad van Lissabon volledige werkgelegenheid als een van de belangrijkste doelstellingen van de Unie is aangenomen, waarbij als streven is geformuleerd een stijging van de globale arbeidsparticipatie van de huidige 62% naar 70% in 2010 en van de arbeidsparticipatie van vrouwen van 52,5% naar 60%; overwegende dat slechts ten dele rekening is gehouden met de horizontale doelstelling van gelijke kansen voor mannen en vrouwen en dat nog steeds de tendens bestaat beleidsmaatregelen als seksneutraal te presenteren,
- N. overwegende dat het verschil in lonen tussen vrouwen en mannen nog steeds zeer groot is, namelijk gemiddeld 28% in de EU,
- O. overwegende dat er een algemeen verband bestaat tussen een laag inkomen per inwoner, de totale werkloosheid en de werkloosheid onder vrouwen,
- P. overwegende dat het aanhoudende verschil tussen de arbeidsparticipatie van mannen en van vrouwen gerelateerd is aan problemen in verband met gezins- en beroepsleven: verdeling van de huishoudelijke taken, beschikbaarheid van crèches, kinderbijslag en uitkeringen bij moederschap, stimuleringsmaatregelen, die grote verschillen te zien geven in de lidstaten,
- Q. overwegende dat wanneer onderwijs en opleiding in de nieuwe technologieën als factor van ontwikkeling worden gepresenteerd niet vergeten mag worden dat het sociaal en economisch evenwicht in geografische zin een noodzakelijke voorwaarde vormt voor de uitvoering van horizontale beleidsmaatregelen voor nieuwe werkgelegenheid, opbouw van technische en beroeps capaciteit en gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt,
- R. overwegende dat het vrije verkeer van werknemers weliswaar een recht van de Europese burgers is, maar dat een beleid gericht op arbeidsmobiliteit niet beschouwd kan worden als een adequate noch juiste oplossing om vraag en aanbod op de arbeidsmarkt van de EU op elkaar af te stemmen, aangezien grootschalige arbeidsmobiliteit paradoxaal genoeg

aanleiding zou geven tot emigratie van de hoogst opgeleide beroepskrachten van de armste landen en regio's naar de rijkste,

- S. overwegende dat er sociaal-economische maatregelen nodig zijn om de tendens tot concentratie van economische activiteiten, werkgelegenheid en bevolking in de centrale, geürbaniseerde regio's van de Unie te keren,
- T. overwegende dat factoren zoals afgelegenheid en een insulair karakter die de afgelegen, ultraperifere en insulaire regio's kenmerken kunnen worden gecompenseerd door het ontplooiën van door de Structuurfondsen gefinancierde activiteiten ter vergroting van het concurrentievermogen van de productieketen, ter vergemakkelijking van de toegang tot informatie en ter omschrijving van de rol van de genoemde regio's binnen een uitgebreide Europese Unie,
- U. overwegende dat heel het grondgebied van de Unie, met inbegrip van de ultraperifere regio's, moet worden opgenomen in het TEN,
- V. overwegende dat de begroting van het cohesiebeleid, de Structuurfondsen en het Cohesiefonds, die voor de EU van 15 lidstaten berekend wordt aan de hand van een percentage van het globale BBP, in de periode 2000-2006 verlaagd zal worden van 0,46% in 1999 naar een verwacht percentage van 0,31% (2006), dat wil zeggen naar een niveau dat vergelijkbaar is met dat van 1994,
- W. overwegende dat met de toetreding van de nieuwe lidstaten de interne regionale verschillen een ongekeerde omvang kunnen bereiken, en dat zich bijzonder ernstige problemen kunnen voordoen met betrekking tot de werkloosheid, zoals reeds gebleken is uit de ervaring met de integratie van de twee economieën in Duitsland,
- X. overwegende dat Verordening (EG) nr. 1260/1999 de lidstaten verplicht het additionaliteitsbeginsel in acht te nemen bij de uitvoering van projecten die mede gefinancierd worden door de Structuurfondsen, waarbij bepaald is dat de EG-financiering niet de structurele of soortgelijke uitgaven van de lidstaten mag vervangen; overwegende dat in de programmeringsperiode 1994-1999 niet alle lidstaten de verplichte informatie hebben verstrekt over de inachtneming van het additionaliteitsbeginsel,
- Y. overwegende dat het gevaar bestaat dat de plannen inzake economische en budgettaire stabiliteit vertaald worden in een verlaging van de overheidsinvesteringen, met name de investeringen in de vervoersinfrastructuur en O&O in de minder ontwikkelde gebieden, en dat het bijzonder ernstig zou zijn als deze praktijk wordt gevolgd in de landen die steun uit de Structuurfondsen en het Cohesiefonds ontvangen, die juist het meeste investeringen behoeven; dat er in het bijzonder op gelet moet worden dat een beleid van een "nul-begrotingstekort" in de "cohesielanden" niet ertoe leidt dat het additionaliteitsbeginsel in de knel komt,
- Z. overwegende dat een gezonde en efficiënte uitvoering van de Structuurfondsen, die gewaarborgd wordt door adequate evaluatie- en controlesystemen, van fundamenteel belang is voor de geloofwaardigheid en de doeltreffendheid van de communautaire instellingen,

Uitvoering van de begroting

1. neemt kennis van het bestedingspercentage van 99% van de kredieten voor vastleggingen uit hoofde van de Structuurfondsen in de periode 1994-1999, en stelt vast dat slechts het grote volume van de overdrachten naar het begrotingsjaar 2000 en de transversale financiering tenslotte tot een bevredigende afronding van het in Edinburgh aangenomen maatregelenpakket hebben geleid;
2. erkent de inspanningen die de Commissie in het jaarverslag 1999 heeft gedaan om met name een overzicht te geven van de resultaten over de gehele periode 1993-1999; betreurt dat de Commissie geen grondiger analyse heeft verstrekt van de uitvoering van de begroting over die periode, maar zich beperkt tot een beschrijving van het feitelijke resultaat;
3. stelt vast dat indirect wordt verwezen naar de achterstand bij de aan het einde van de periode nog te betalen verplichtingen (*reste à liquider "RAL"*) zonder dat er een volledige kwantitatieve beschrijving of gedetailleerde uitleg wordt gegeven; zulks ondanks het feit dat het inlopen van de achterstand en het bespoedigen van de uitvoering bij elke successieve herziening van de verordeningen betreffende de structuurfondsen periodieke doelstellingen en een voortdurend aandachtspunt van de begrotingsautoriteit waren;
4. bevestigt, voor de goede orde, een achterstand van ca. € 41 600 miljoen per einde 1999, waarvan volgens de rekeningen per eind 2000 nog een bedrag van ca. € 21 860 miljoen resteerde; herinnert eraan dat tot einde 2001 ten laste van de nog niet betaalde verplichtingen uit de periode 1994-1999 betalingen kunnen worden gedaan;
5. heeft er kritiek op dat de "RAL" in de periode 1994-1999 verder zijn gestegen en verzoekt de Commissie deze tendens onmiddellijk om te buigen;
6. is van mening dat de eind 1999 door de Commissie uitgetrokken € 160 miljoen door de begroting ongedekte kredieten de vorm hadden moeten krijgen van een kredietoverschrijving, zonder dat in de kredieten voor innovatieve acties werd gesneden om het tekort te dekken; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de kredieten voor innovatieve acties terug op het in Berlijn overeengekomen niveau worden gebracht;
7. neemt met voldoening kennis van het feit dat de nog uit de vorige programmeringsperiode stammende bedragen in 1999 aanmerkelijk zijn afgenomen, maar betreurt dat er nog steeds middelen uit de periode vóór 1989, d.w.z. elf jaar na afloop van de programmeringsperiode, moeten worden afgewikkeld; neemt met voldoening kennis van het feit dat de regels voor vrijgekomen kredieten voor de programmeringsperiode 2000-2006 zullen voorkomen dat in de toekomst dergelijke achterstanden ontstaan;
8. constateert een gebrek aan duidelijke beleidsdoelen bij de uitvoering van de communautaire initiatieven, die gekenmerkt werd door uiterst versnipperde acties;
9. constateert dat de projecten in de vorige programmeringsperiode 1994-1999 vertraging opliepen en opgehoopt raakten in het laatste deel van de periode, waardoor ook het opstarten van de projecten van de lopende programmeringsperiode 2000-2006 is vertraagd; is van mening dat het in ieders belang zou zijn de uitvoering van de projecten zo gelijk mogelijk over de programmeringsperiode te spreiden;
10. stelt vast dat het percentage vastleggingen de werkelijke stand van de uitvoering van maatregelen onvoldoende weergeeft, te meer daar een belangrijk deel van de vastleggingen pas vlak voor het eind van de programmeringsperiode heeft plaatsgevonden; is met name

verontrust over de trage afwikkeling van de communautaire initiatieven, aangezien tot dusver slechts iets meer dan de helft van de voor de programmeringsperiode 1994-1999 beschikbare middelen is uitbetaald, hetgeen bezwaarlijk en belastend is voor de uitvoering van de programma's door de daarvoor verantwoordelijke instanties: plaatselijke besturen, NGO's, enzovoorts;

11. verlangt dat de fondsen als prioriteit krijgen en worden bestemd voor de opnemng van het midden- en kleinbedrijf (oprichting, uitbreiding, technologische uitrusting, ontwikkeling en vernieuwing, internationalisatie van de markten, enz.) in alle voornaamste prioriteiten van de communautaire bestekken en een aanzienlijke mate van inspraak in de besteding van deze gelden;
12. is van mening dat de jongste hervorming van de structuurfondsen zich er goed toe leent de programmering, tenuitvoerlegging en financiële afwikkeling van de maatregelen sterk te vereenvoudigen; dringt er bij de Commissie op aan de nationale beheersinstanties door middel van een actief voorlichtingsbeleid te helpen zich op de nieuwe regelingen in te stellen;
13. neemt met voldoening kennis van het voornemen van de Commissie om programmering en evaluatie van de maatregelen nauw te vervlechten, maar betreurt dat op het moment van de nieuwe programmering de eidevaluatie van de voorgaande programma's over het algemeen nog niet beschikbaar is;
14. stelt voor om het in gang gezette proces betreffende de vereenvoudiging van de communautaire Structuurfondsen, doelstellingen en initiatieven te verbeteren, teneinde zich meer en meer te concentreren op steunverlening aan gebieden met een ontwikkelingsachterstand en nieuwe achterstanden bij de uitvoering van de kredieten, zoals tot dusver is geconstateerd, te vermijden;

Werkgelegenheid

15. spoort de lidstaten aan het in Amsterdam in gang gezette proces ten behoeve van het werkgelegenheidsbeleid voort te zetten;
16. wijst op de noodzaak de uitvoering van een geïntegreerd beleid voor regionale ontwikkeling en werkgelegenheid te intensiveren;
17. verzoekt de Commissie de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds te richten op het belang van de interne regionale gelijkheid in de ontvangende landen en om een volledige analyse van de doelmatigheid ervan te verrichten;
18. is van mening dat de structuurfondsmaatregelen en de nationale actieprogramma's ten behoeve van de werkgelegenheid;

Gelijke kansen voor mannen en vrouwen

19. verheugt zich over het initiatief van de Commissie in haar jaarverslag 1999 de acties ten behoeve van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen te presenteren als horizontaal thema van genoemd verslag; is echter van mening dat het betreffende verslag geen

nauwkeurige informatie bevat over de mate waarin vrouwen toegang hebben tot de Structuurfondsen, noch over de effecten van de maatregelen uit hoofde van de communautaire initiatieven, waaronder het NOW-programma, op de situatie van de vrouw op de arbeidsmarkt en op de bevordering van de gelijke kansen - informatie aan de hand waarvan op grond van cijfers de doeltreffendheid van de acties op dit gebied kan worden nagegaan;

20. stelt vast dat tot dusver slechts ten dele rekening is gehouden met de horizontale doelstelling van gelijkheid tussen mannen en vrouwen; dringt aan op een geïntegreerd beleid ter bevordering van de belangen van vrouwen en verlangt dat het streefcijfer van 60% arbeidsparticipatie van vrouwen in 2010 wordt gekoppeld aan de tenuitvoerlegging van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds;
21. verlangt speciale maatregelen om het probleem aan te pakken van het hoge aantal met name vrouwen dat onder onzekere arbeidsvoorwaarden werkt;
22. verlangt algemene maatregelen ten behoeve van vrouwen om de oplossing van problemen in verband met gezins- en beroepsleven te versnellen;
23. begroet het besluit van de Commissie om voortaan - ter bevordering van het in de artikelen 2 en 141 van het EG-Verdrag bekrachtigde beginsel van kansengelijkheid - dit soort acties te integreren in het geheel van de communautaire beleidsbeslissingen en acties, zodat er horizontale maatregelen kunnen worden goedgekeurd die in positieve actie voorzien;
24. merkt op dat de lidstaten, in overeenstemming met de nieuwe regels van de Structuurfondsen (2000-2006) volgens welke de integratie van het principe van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen in de structuurmaatregelen een prioritaire doelstelling is, gehouden zijn een evaluatie vooraf van de plannen uit te voeren, selectiecriteria voor projecten vast te stellen en de begeleiding van de maatregelen te verzekeren aan de hand van indicatoren met het oog op de gelijkheid van mannen en vrouwen; dat deze indicatoren en de statistieken derhalve uitgesplitst moeten worden naar sekse;
25. verzoekt de Commissie voortaan in haar jaarverslagen over de Structuurfondsen naar sekse uitgesplitste gegevens te verstrekken wat betreft de effecten van de maatregelen op de integratie van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt, het onderwijs en beroepsopleiding, het ondernemerschap van vrouwen en de onderlinge afstemming van gezins- en beroepstaken;

Uitbreiding

26. dringt erop aan dat men onverwijld en op basis van zo uitgebreid mogelijk overleg overgaat tot het vaststellen van een cohesiebeleid voor de periode na 2006, dat tegelijkertijd garanties biedt voor het slagen van de steunprojecten voor de sociale sectoren en de regio's van de bestaande lidstaten die voor steun in aanmerking blijven komen in een Unie in uitgebreide samenstelling, en dat daarnaast een specifiek systeem ter bevordering van de cohesie voor de nieuwe lidstaten wordt opgezet;
27. stelt voor dat in het vooruitzicht van de uitbreiding en in het licht van de politieke keuzen die de EU moet maken - zie tweede verslag over de economische en sociale samenhang (COM(2001) 24) - de kwaliteit van de uitgaven, de rentabiliteit van de verschillende

doelstellingen en fondsen, de noodzaak dat de nieuwe lidstaten hun economieën en samenlevingen ontwikkelen en de prestaties van de diverse begunstigde hoofdthema's zullen worden bij het bepalen van de toekomstige cohesiestrategie van de Unie en de herverdelende functie van haar begroting;

Landbouw en visserij

28. dringt erop dat het GLB en het gemeenschappelijk visserijbeleid worden herzien als fundamentele elementen van het EU-beleid ten behoeve van het regionale evenwicht, de sociale cohesie en de duurzame ontwikkeling;
29. verzoekt de Commissie in 2002 aan het Europees Parlement en de Raad een gedetailleerd overzicht voor te leggen van de acties die ten laste van de Structuurfondsen zijn gefinancierd ten behoeve van de visserijsector van de Europese Unie in de periode 1994-1999, alsmede een studie naar de sociaal-economische situatie in de visserijregio's van de Unie;

Overige beleidsterreinen

30. verzoekt de Commissie en de Raad in het kader van de TEN, met het oog op de periode 2007-2010, prioriteit te geven aan de verbinding van de perifere, insulaire en onderontwikkelde regio's met het gehele grondgebied van de Unie zonder dat dit tot een verlaging van de overheidsinvesteringen in de betrokken lidstaten leidt; verlangt bovendien dat in de nieuwe periode prioriteit wordt verleend aan de ontwikkeling van intermodaal en duurzaam vervoer;
31. verzoekt de Commissie, ter wille van de economische en sociale samenhang, rekening te houden met het ultraperifere karakter van de overzeese gebiedsdelen, Madeira, de Azoren en de Canarische eilanden bij het garanderen van toegang tot de Structuurfondsen na 2006;
32. verzoekt de Commissie en de lidstaten de komende jaren te handelen in overeenstemming met de voorstellen van de verordeningen van de Structuurfondsen, volgens welke een verbeterde milieubescherming als transversaal element van alle doelstellingen van de Structuurfondsen wordt beschouwd;
33. spoort de lidstaten aan de toezeggingen in het kader van de richtlijn NATURA 2000 na te komen;
34. neemt kennis van de goedkeuring van de specifieke programma's van het vijfde OTO-kaderprogramma, alsmede van de mededeling in 1999 "Naar een Europese onderzoeksruimte", waarin wordt voorgesteld de rol van de regio's in het Europese onderzoek en in het bijzonder bij de opbouw van een Europese onderzoeksruimte te versterken;

Additionaliteit

35. is geschokt dat het additionaliteitsbeginsel, een van de vier essentiële beginselen van de structuurfondsen, door de lidstaten en de Commissie blijkbaar niet volledig wordt

nageleefd; betreurt het ontbreken van sanctiemogelijkheden voor het geval dat lidstaten inbreuk maken op het additionaliteitsbeginsel; dringt er bij de Commissie op aan bij de ex ante-evaluatie in het kader van de programmering bijzondere aandacht te besteden aan de naleving van het additionaliteitsbeginsel; sluit zich bovendien aan bij de aanbeveling van de Rekenkamer dat er voor de nieuwe programmeringsperiode beter toe te passen, in de programmering, begeleiding en evaluatie geïntegreerde en aan de beschikbare begrotingsgegevens en statistieken aangepaste procedures voor toetsing van de additionaliteit moeten worden ontwikkeld;

36. spoort de lidstaten aan het additionaliteitsbeginsel strikt in acht te nemen en verzoekt de Commissie het initiatief te nemen tot het opzetten van instrumenten en voorschriften ter waarborging van de toepassing van het additionaliteitsbeginsel;
37. verzoekt de Commissie het Europees Parlement een lijst van maatregelen te verstrekken die zij wil nemen om inachtneming van dit beginsel te waarborgen, met name wanneer de landen die in aanmerking komen voor de Structuurfondsen en het Cohesiefonds een nulbegrotingstekort nastreven;
38. verzoekt om de regio's, en niet de lidstaten, het beheer toe te vertrouwen over de projecten van de Structuurfondsen die op hun grondgebied worden uitgevoerd;

Partnerschap

39. verzoekt de Commissie en de lidstaten bij de uitvoering van de Structuurfondsen te werk te gaan volgens het partnerschapsprincipe in de betrekkingen met de economische en sociale partners, alsmede volgens het subsidiariteitsbeginsel, waarmee de competentie van de interne beleidsinstanties van de lidstaten wordt erkend;

Evaluatie en controle

40. neemt ter kennis dat de Commissie voor de eerste maal in een jaarlijks verslag een hoofdstuk heeft opgenomen over de uitgevoerde evaluatie- en controlemaatregelen, waarmee zij gevolg geeft aan de kritiek van het Parlement in de afgelopen begrotingsjaren;
41. wijst erop dat de lidstaten in 1999 onregelmatigheden en fraudegevallen hebben aangemeld ten belope van € 120,6 mln, d.w.z. 0,39% van de kredieten van de structuurfondsen ten belope van € 30,6 mrd.; dringt er bij de Commissie op aan de controles die door de bevoegde controle-instanties ter plaatse worden verricht te intensiveren; verzoekt de Commissie om voortdurend informatie te verstrekken over de maatregelen die getroffen zijn tegen de onregelmatigheden bij acties van de structuurfondsen in de lidstaten;
42. neemt kennis van de in de verordeningen (EG) nrs. 438/2001¹ en 448/2001² vastgelegde uitvoeringsvoorschriften voor verordening (EG) nr. 1260/99; juicht de verbeteringen toe die bereikt zijn bij de financiële controle op de structuurfondsen; verlangt de algemene toepassing van deze verordeningen door de lidstaten en de Commissie; dringt er bij de lidstaten op aan verbetering te brengen in de bestuurs- en controlesystemen met het oog op

---

¹ PB L 63 van 3.3.2001, blz. 21.

² PB L 64 van 6.3.2001, blz. 13.

de vermijding, onthulling en opheffing van zwakke plekken en systematische onregelmatigheden; dringt er bij de lidstaten die dat nog niet gedaan hebben op aan om hun nationale rekenkamers volledige bevoegdheden te verlenen om onderzoeken in te stellen naar de besteding van EU-middelen, tot aan het niveau van de uiteindelijke begunstigde toe;

43. onderstreept de hoofdrol die het Europees Parlement in het evaluatie- en controleproces moet spelen, een rol die in de periode waarop het jaarverslag betrekking heeft werd verwaarloosd; is van mening dat het Parlement de jaarlijkse toewijzingen niet zo maar automatisch moet goedkeuren wanneer de begroting wordt vastgesteld, maar dat het, als behartiger van het Europees belang naast de Commissie, actief bij het evaluatieproces moet worden betrokken;
44. acht herziening en versterking van de rol van het Parlement noodzakelijk, en is in het bijzonder van mening dat de Commissie en de lidstaten moeten worden gehouden aan hun verplichtingen met betrekking tot transparantie in deze sector, zoals met name is verwoord in de met de Commissie in 1999 overeengekomen Gedragscode voor de tenuitvoerlegging van de diverse sectoren van het structuurbeleid;

o
o o

45. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de parlementen van de lidstaten.

8. Genitale verminking van vrouwen

A5-0285/2001

Resolutie van het Europees Parlement over genitale verminking van vrouwen (2001/2035(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de door de leden Maurizio Turco e.a. ingediende en door 317 leden van het Europees Parlement ondertekende ontwerp-resolutie van 26 februari 2001 over genitale verminking van vrouwen (B5-0686/2000/rev.),
- gezien de artikelen 2, 3 en 5 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948,
- gezien de artikelen 2, 3 en 26 van het Internationaal Verdrag van de Verenigde Naties inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966,
- gezien de artikelen 2, 3 en 12 van het Internationaal Verdrag van de Verenigde Naties inzake economische, sociale en culturele rechten van 1966,
- gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950,
- gezien met name artikel 5, onder a) van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW) van 1979,
- gezien de artikelen 2, lid 1, 19, lid 1, 24, lid 3, 34 en 39 van het Verdrag inzake de rechten van het kind dat op 20 november 1989 is aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties,
- gezien de artikelen 1, 2, letter f), 5, 10, letter c), 12 en 16 van aanbeveling nr. 19 van 1992 van het VN-comité voor de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen,
- gezien de verklaring en het actieprogramma van Wenen die zijn aangenomen op de in 1993 gehouden Wereldconferentie over mensenrechten,
- gezien de verklaring van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over de uitbanning van geweld tegen vrouwen van december 1993, het eerste internationale instrument voor de mensenrechten dat uitsluitend betrekking heeft op geweld tegen vrouwen,
- gezien de verslagen van mevrouw Coomaraswamy, speciaal rapporteur van de Verenigde Naties, over geweld tegen vrouwen,
- gezien de verklaring en het actieprogramma van de Conferentie van de Verenigde Naties over bevolking en ontwikkeling (Caïro, 13 september 1994),
- gezien de verklaring en het actieprogramma van de Wereldvrouwenconferentie van Peking

(15 september 1995),

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 juni 1995 over de deelname van de Europese Unie aan de vierde Wereldvrouwenconferentie van de Verenigde Naties te Peking: "Acties voor gelijke rechten, ontwikkeling en vrede"¹,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 juni 2000 over de resultaten van de speciale zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties Vrouwen 2000: gelijkheid van man en vrouw, ontwikkeling en vrede voor de eenentwintigste eeuw, van 5 t/m 9 juni²,
- gelet op de op 23 juni 2000 ondertekende Partnerschapsovereenkomst tussen de ACS en de EU (Overeenkomst van Cotonou), en het daaraan gehechte Financieel Protocol,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2000 over de follow-up van het Actieplatform van Beijing (2000/2020(INI))³,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 maart 1997 over de schending van de rechten van de vrouw⁴,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 1997 over de noodzaak van een campagne in de gehele Europese Unie ter bestrijding van geweld tegen vrouwen⁵,
- gezien het facultatief protocol bij het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen dat op 12 maart 1999 is aangenomen door de VN-Commissie inzake de positie van de vrouw,
- gezien de resolutie van de Raad van Europa van 12 april 1999 over verminking van de geslachtsorganen bij vrouwen,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 16 april 1999 inzake het gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma (het programma DAPHNE) (2000-2004) betreffende maatregelen ter voorkoming van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen (COM(1999)82 C4-0099/1999 1998/0192(COD))⁶,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 15 november 2000 betreffende het programma in verband met de communautaire raamstrategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen (2001-2005) (COM(2000) 335 - C5-0386/2000 - 2000/0143(CNS))⁷,
- gezien zijn besluit van 14 december 2000 om in de toelichting bij artikel B5-802 van de begroting 2001/DAPHNE-programma een expliciete verwijzing op te nemen naar genitale verminking van vrouwen⁸,

---

¹ PB C 166 van 3.7.1995, blz. 92.

² PB C 67 van 1.3.2001, blz. 289.

³ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 258.

⁴ PB C 115 van 14.4.1997, blz. 172.

⁵ PB C 304 van 6.10.1997, blz. 55.

⁶ PB C 219 van 30.7.1999, blz. 497.

⁷ PB C 223 van 8.8.2001, blz. 149.

⁸ PB L 56 van 26.2.2001, blz. 1008.

- gezien de aanbevelingen inzake genitale verminking van vrouwen van de groep van deskundigen van november 1998 in het kader van het programma DAPHNE/FGM heeft gedaan¹,
  - gezien het verslag van 3 mei 2001 van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa genitale verminking van vrouwen²,
  - gezien de gezamenlijke afkondiging door de Raad, het Europees Parlement en de Commissie van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie tijdens de Europese Raad van Nice op 8 december 2000,
  - gelet op de standpunten die het Europees Parlement herhaaldelijk heeft ingenomen in het kader van internationale mensenrechten,
  - gelet op de artikelen 6 en 7 van het EU-Verdrag over de eerbiediging van de mensenrechten (algemene beginselen) en de artikelen 12 en 13 van het EG-Verdrag (non-discriminatie),
  - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen en de adviezen van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A5-0285/2001),
- A. overwegende dat volgens de Wereldgezondheidsorganisatie 130 miljoen vrouwen in de wereld het slachtoffer zijn van genitale verminking en dat jaarlijks 2 miljoen vrouwen aan deze praktijken zijn blootgesteld,
- B. overwegende dat het moeilijk is precieze ramingen op te stellen omdat geen officiële cijfers beschikbaar zijn, maar dat deze praktijken volgens de WHO, diverse NGO's en verschillende onderzoeken worden bedreven in ten minste 25 Afrikaanse landen, sommige Aziatische landen (Indonesië, Maleisië) en in het Midden-Oosten (Jemen, Verenigde Arabische Emiraten, Egypte); dat is vastgesteld dat ook in de VS, Canada, Australië, Nieuw-Zeeland en Europa genitale verminking bij vrouwen voorkomt binnen gemeenschappen van uit de genoemde landen afkomstige immigranten (volgens bepaalde bronnen zouden er 60.000 slachtoffers zijn en zouden 20.000 vrouwen gevaar lopen),
- C. overwegende dat ongeveer de helft van de 25 à 30 Afrikaanse landen waar genitale verminking van vrouwen voorkomt diverse wetten hebben aangenomen om het gebruik geheel of gedeeltelijk te verbieden maar dat deze niet worden gehandhaafd,
- D. overwegende dat sprake is van verschillende vormen van genitale verminking bij vrouwen, uiteenlopend van clitoridectomie (gedeeltelijke of volledige verwijdering van de clitoris) en excisie (verwijdering van de clitoris en de kleine schaamlippen), die ongeveer 85% van de genitale verminkingen bij vrouwen uitmaken, tot de meest extreme vorm, namelijk infibulatie (totale verwijdering van de clitoris en de kleine schaamlippen en van de binnenkant van de grote schaamlippen, waarna de vulva wordt dichtgenaaid zodat er nog slechts een nauwe vaginale opening overblijft),

---

¹ International Center for Reproductive Health (Gent).

² Raad van Europa: Verminking van de geslachtsorganen bij vrouwen, Doc 9076 van 3.5.2001.

- E. overwegende dat genitale verminking onherstelbare schade toebrengt aan de gezondheid van de vrouwen en meisjes die er het slachtoffer van zijn, en zelfs tot de dood kan leiden; dat het gebruik van primitieve instrumenten en het ontbreken van antiseptische voorzorgsmaatregelen schadelijke nevenwerkingen hebben, zodat het gevaar bestaat van pijn bij seksueel contact en bevallingen, dat organen onherstelbaar worden beschadigd en dat sprake kan zijn van complicaties (zoals bloedingen, shocktoestand, infecties, overdracht van het AIDS-virus, tetanus, goedaardige gezwellen, alsmede ernstige complicaties bij zwangerschap en bevalling),
- F. overwegende dat genitale verminking bij vrouwen, ongeacht de mate ervan, een daad van geweld is tegen de vrouw die neerkomt op schending van haar fundamentele rechten, met name het recht op persoonlijke integriteit en lichamelijke en geestelijke gezondheid, alsmede van haar seksuele en reproductieve rechten en dat deze schending in geen geval kan worden gerechtvaardigd door de eerbiediging van culturele of religieuze tradities van uiteenlopende aard of initiatieplechtigheden,
- G. overwegende dat het universele en ondeelbare karakter van de mensenrechten zoals opgenomen en erkend in alle internationale verdragen op dit gebied en met name de rechten van de vrouw het doelwit zijn van aanvallen van het radicale culturele relativisme dat in zijn meest extreme vorm de cultuur beschouwt als de enige bron van morele legitimiteit; dat de rechten van jonge vrouwen en meisjes zodoende worden bedreigd uit naam van culturen, traditionele gebruiken dan wel gewoonten of zelfs van religieus extremisme, die de vrouw in de meeste gevallen een lagere maatschappelijke positie en status toekennen dan de man,
- H. overwegende dat seksuele verminking van meisjes op de meest nadrukkelijke wijze moet worden veroordeeld en een duidelijke schending betekent van de nationale en internationale wetgeving inzake de bescherming van kinderen en hun rechten,
- I. overwegende dat genitale verminking bij vrouwen een schending is van de rechten van vrouwen en kinderen die door meerdere internationale verdragen worden bekrachtigd, volgens de strafwetgeving van de lidstaten verboden is en in strijd is met de beginselen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- J. overwegende dat geweld tegen vrouwen voortkomt uit sociale structuren die berusten op de ongelijkheid van de geslachten en op onevenwichtige machts- en gezagsverhoudingen, en waar de druk van de maatschappij en het gezin de oorzaak is van de schending van een fundamenteel recht, nl. de eerbiediging van de persoonlijke integriteit,
- K. overwegende dat genitale verminking van vrouwen een extra discriminatie betekent van de vrouwen en meisjes in de gemeenschappen waar dit gebruik voorkomt,
- L. met nadruk wijzend op de kardinale betekenis van onderwijs en voorlichting bij de bestrijding van het gebruik, en met name beseffend dat het belangrijk is de mensen ervan te overtuigen dat zij een specifiek gebruik kunnen opgeven zonder in hun ogen significante aspecten van hun eigen cultuur te verliezen,
- M. overwegende dat artikel 2, letter f) van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen van de staten die partij zijn bij dit verdrag verlangt dat zij passende maatregelen nemen om bestaande wetten, gebruiken en praktijken, die discriminatie van vrouwen inhouden, te wijzigen of af te schaffen,

- N. overwegende dat in artikel 5, letter a) van het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen het volgende wordt bepaald: "De staten die partij zijn bij dit Verdrag nemen alle passende maatregelen om het sociale en culturele gedragspatroon van de man en de vrouw te veranderen teneinde te komen tot de uitbanning van vooroordelen, van gewoonten en van alle andere gebruiken die zijn gebaseerd op de gedachte van de minderwaardigheid of meerderwaardigheid van één van beide geslachten of op de stereotiepe rollen van mannen en vrouwen",
- O. overwegende dat in de in juni 1993 aangenomen verklaring en het actieprogramma van Wenen voor het eerst wordt gesteld dat de fundamentele rechten van de vrouw een onvervreemdbaar, integraal en onlosmakelijk onderdeel vormen van de universele rechten van de mens en dat alle vormen van geweld, inclusief die welke voortvloeien uit culturele vooroordelen, onverenigbaar zijn met de waardigheid en de waarde van de mens,
- P. overwegende dat de in december 1993 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen verklaring over de uitbanning van geweld tegen vrouwen voor het eerst een officiële interpretatie van de Verenigde Naties geeft van geweld dat is gebaseerd op het geslacht: alle daden van geweld gericht tegen het vrouwelijk geslacht die bij vrouwen (kunnen) leiden tot schade of fysiek, seksueel en psychologisch lijden, met inbegrip van dreiging met dergelijke daden, dwang of willekeurige vrijheidsberoving, bedreven in het openbare of privé-leven,
- Q. overwegende dat in artikel 2 van deze verklaring duidelijk wordt gesteld dat onder geweld tegen vrouwen wordt verstaan - zonder daartoe beperkt te zijn - fysiek, seksueel en psychologisch geweld binnen het gezin en met name genitale verminking en andere voor de vrouw schadelijke traditionele praktijken,
- R. overwegende dat in artikel 4 van deze verklaring wordt bepaald dat de lidstaten geweld tegen vrouwen moeten veroordelen en geen argumenten in verband met gewoonte, traditie of religie mogen aanvoeren om zich te onttrekken aan hun verplichting het geweld uit te bannen,
- S. overwegende dat in artikel 2, lid 1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind van 1989 het volgende wordt bepaald: "De staten die partij zijn bij dit Verdrag eerbiedigen en waarborgen de in het Verdrag beschreven rechten voor ieder kind onder hun rechtsbevoegdheid zonder discriminatie van welke aard ook, ongeacht .... geslacht ...."; dat in artikel 24, lid 3 het volgende wordt bepaald: "De staten die partij zijn, nemen alle doeltreffende en passende maatregelen teneinde traditionele gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid van kinderen af te schaffen",
- T. overwegende dat het actieplatform van de in 1994 in Caïro gehouden internationale conferentie over bevolking en ontwikkeling aanbevelingen aan de staten bevat om een einde te maken aan genitale verminking bij vrouwen en vrouwen en meisjes hiertegen te beschermen,
- U. overwegende dat de Conferentie over de follow-up van Caïro en met name art. 42 van de kernactiviteiten voor de verdere uitvoering van het actieprogramma van de Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling bepaalt dat regeringen moeten zorgen voor de bevordering en de bescherming van de mensenrechten van meisjes en jonge vrouwen, die zowel betrekking hebben op economische en sociale rechten als op het recht gespaard te worden van dwang, discriminatie en geweld, met inbegrip van schadelijke praktijken en

seksuele uitbuiting, en dat regeringen alle wetgeving moeten herzien en die bepalingen intrekken die meisjes en jonge vrouwen discrimineren,

- V. overwegende dat in de in 1995 aangenomen verklaring en het platform van Peking krachtige aanbevelingen aan de regeringen worden gedaan waarin deze worden verzocht wetten af te kondigen en toe te passen op grond waarvan personen worden gestraft die geweldpraktijken en -daden tegen vrouwen zoals genitale verminking bedrijven en hun krachtige steun te verlenen aan de inspanningen van niet-gouvernementele en communautaire organisaties om een einde aan deze praktijken te maken,
- W. overwegende dat het platform van Peking de staten verzoekt alle passende maatregelen te nemen, met name op het gebied van onderwijs, om het sociale en culturele gedragspatroon van mannen en vrouwen te veranderen en een einde te maken aan vooroordelen, gewoonten en alle andere gebruiken die berusten op het idee dat één van de twee geslachten superieur of minderwaardig is aan het andere of op de stereotiepe rollen van mannen en vrouwen,
- X. overwegende dat de Partnerschapsovereenkomst tussen ACS en EU (Overeenkomst van Cotonou) gebaseerd is op deze universele beginselen, en bepalingen tegen genitale verminking van vrouwen bevat (artikel 9 inzake wezenlijke delen van de overeenkomst, met inbegrip van eerbiediging van de mensenrechten, en de artikelen 25 en 31 inzake resp. sociale ontwikkeling en genderproblemen),
- Y. overwegende dat in het op 3 mei 2001 door de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa aangenomen verslag wordt aangedrongen op een verbod op seksuele verminking bij vrouwen, hetgeen wordt beschouwd als een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens; eraan herinnerend dat de bescherming van culturen en tradities niet ten koste mag gaan van de eerbiediging van de grondrechten en het verbod op praktijken die veel weg hebben van foltering,
- Z. overwegende dat de Commissie en de Raad in het kader van een gemeenschappelijk Europees immigratie- en asielbeleid aandacht zouden moeten besteden aan aspecten van mogelijke verminking van de geslachtsorganen bij afwijzing van een asielaanvraag;
- AA. overwegende dat de lidstaten thans over een communautair rechtskader beschikken dat hen in staat stelt een doeltreffend beleid te voeren in de strijd tegen discriminatie en een gemeenschappelijk asielbeleid in te voeren alsook een nieuw immigratiebeleid (artikel 13 en titel IV van het EG-Verdrag);
1. veroordeelt scherp de genitale verminking bij vrouwen als een schending van de fundamentele rechten van de mens;
  2. wenst dat de Europese Unie en de lidstaten uit naam van de rechten van de mens, de persoonlijke integriteit, de vrijheid van geweten en het recht op gezondheid samenwerken om de bestaande wetgeving te harmoniseren en, ingeval de bestaande wetgeving ontoereikend is, ter zake specifieke wetgeving op te stellen;
  3. verzet zich tegen elke vorm van medicalisering op dit terrein, waardoor genitale verminking bij vrouwen op het grondgebied van de Unie alleen maar zou worden gerechtvaardigd en aanvaard;

4. blijft van mening dat genitale verminking bij vrouwen qua aard en gevolgen een ernstig sociaal probleem vormt voor de samenleving als geheel en dat, wil men de betrokken gemeenschappen of groepen overtuigen van de noodzaak om dergelijke praktijken uit te bannen, de te nemen maatregelen de steun en medewerking van deze gemeenschappen moeten krijgen en afgestemd moeten worden op hun realiteit;
5. is van mening dat de redenen die door veel gemeenschappen worden aangevoerd voor de handhaving van traditionele gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid van vrouwen en kinderen geen wetenschappelijke basis hebben noch een religieuze oorsprong of rechtvaardiging;
6. verzoekt de Raad, de Commissie en de lidstaten een uitgebreid onderzoek in te stellen naar de draagwijdte van dit verschijnsel in de lidstaten;
7. wenst dat de Commissie, om een einde te maken aan genitale verminking bij vrouwen in de Europese Unie, een complete strategische aanpak uitwerkt die verder gaat dan het louter aan de kaak stellen van deze handelingen, en dat zij niet alleen juridische en administratieve, maar ook educatieve en sociale mechanismen invoert die vrouwen die het slachtoffer van genitale verminking zijn of kunnen worden daadwerkelijk beschermen;
8. wenst dat deze integrale strategie gepaard gaat met educatieve programma's en het organiseren van nationale en internationale voorlichtingscampagnes;
9. verzoekt de Commissie een bewustwordingscampagne te organiseren die gericht is op de wetgevers/parlementen in de betrokken landen, teneinde het effect van bestaande wetgeving zo hoog mogelijk op te voeren en, indien dergelijke wetgeving niet bestaat, steun te bieden bij de opstelling en goedkeuring hiervan;
10. verzoekt de Europese Unie en de lidstaten deze praktijken te vervolgen, te veroordelen en te bestraffen en daarbij een integrale strategie toe te passen waarin rekening wordt gehouden met de normatieve aspecten, de gezondheid, de sociale dimensie en de integratie van de immigrantenbevolking;
11. verzoekt de lidstaten in dit verband:
  - genitale verminking bij vrouwen als delict aan te merken, ongeacht of de betrokken vrouw hiervoor al dan niet op enigerlei wijze toestemming heeft gegeven en degene te straffen die een ander helpt, ertoe aanzet of raad of steun geeft om dergelijke handelingen aan het lichaam van een (jonge) vrouw of meisje te verrichten,
  - elke persoon die zich schuldig heeft gemaakt aan genitale verminking bij vrouwen strafrechtelijk te vervolgen, te berechten en te bestraffen, ook al is het delict buiten hun grenzen gepleegd (extraterritorialiteit van het delict),
  - wetgevingsmaatregelen goed te keuren die de rechter of de officier van justitie de mogelijkheid bieden voorzorgsmaatregelen te nemen indien zij kennis hebben van gevallen van vrouwen of meisjes die gevaar lopen te worden verminkt;
  - administratieve voorschriften vast te stellen voor gezondheidscentra en medische beroepen, onderwijscentra en maatschappelijk werkers alsook gedragscodes, verordeningen en beroepscode, opdat de beroepsbeoefenaren op het gebied van de gezondheid, de

maatschappelijk werkers, de onderwijzers en leraren en de opvoeders de gevallen aangeven waarvan zij kennis dragen dan wel de risicogevelellen waar bescherming noodzakelijk is en bovendien samen met de gezinnen werken aan onderwijs en bewustwording, zonder dat dit leidt tot schending van het beroepsgeheim,

- vanuit de optiek van de normen voor de bescherming van het kind de dreiging en/of het risico van genitale verminking bij vrouwen te beschouwen als geldige reden voor overheidsoptreden,
  - een preventieve strategie inzake sociale actie uit te stippelen die is gericht op de bescherming van de minderjarigen en de immigrantengemeenschappen niet stigmatiseert, en wel via overheidsprogramma's en sociale dienstverlening teneinde deze praktijken te voorkomen (scholing, onderwijs en bewustmaking van de risicogemeenschappen en de concrete gevallen) en de slachtoffers bij te staan (psychologische en medische hulp, indien mogelijk ook een kosteloze reconstructieve medische behandeling),
  - bij de verstrekking van visa via de consulaten van de Europese landen nauwkeurige informatie te verspreiden die begrijpelijk is voor een bevolking die kan lezen noch schrijven; de informatie over het waarom van het wettelijk verbod moet ook bij aankomst in het gastland door de immigratiedienst worden verstrekt, opdat de gezinnen begrijpen dat het verbod op de traditionele handeling geenszins is bedoeld als een daad van culturele agressie, maar een wettelijke bescherming voor vrouwen en meisjes betekent; de gezinnen moeten worden geïnformeerd over de strafrechtelijke gevolgen, waarbij gevangenisstraf mogelijk is wanneer verminking wordt vastgesteld,
  - leidraden en richtsnoeren op te stellen voor de beroepsbeoefenaren op het gebied van de gezondheid, opvoeders en maatschappelijk werkers om de vaders en moeders op respectvolle wijze en zo nodig met behulp van een tolk te informeren en voor te lichten over de enorme gevaren van genitale verminking bij vrouwen en over het feit dat dergelijke praktijken in de landen van de Europese Unie als een delict worden beschouwd,
  - cursussen op het gebied van seksuele voorlichting te organiseren voor scholen en doelgroepen om deze te informeren over de gevolgen van genitale verminking bij vrouwen,
  - mee te werken aan de activiteiten van netwerken en NGO's die zich in nauw contact met de gezinnen en gemeenschappen inzetten voor scholing, bewustwording en bemiddeling op het gebied van genitale verminking bij vrouwen en deze activiteiten te financieren;
12. verzoekt de Raad na raadpleging van het Europees Parlement maatregelen te nemen om dit verschijnsel krachtens artikel 13 van het EG-Verdrag wegens discriminatie op grond van geslacht en geweld tegen vrouwen en meisjes te bestrijden;
13. wenst dat met de genomen maatregelen wordt gezorgd voor ondersteuning en wederaanpassing van vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld door hen gespecialiseerde hulp te bieden en dat functionarissen van politie en justitie worden geschoold en bewust worden gemaakt van de problemen met betrekking tot het geweld tegen vrouwen;
14. wenst dat de Commissie en de Raad, in het kader van de in Titel IV van het Verdrag van Amsterdam bedoelde ontwikkeling van een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid, samen met de lidstaten maatregelen nemen met betrekking tot de verlening van een verblijfsvergunning en de bescherming van de slachtoffers van deze praktijken en het recht

op asiel erkennen van (jonge) vrouwen en meisjes die het gevaar lopen genitale verminking te ondergaan;

15. verzoekt de Raad, de Commissie en de lidstaten alle noodzakelijke maatregelen te nemen om het thema "toegang tot asielprocedures voor vrouwen die het gevaar lopen genitale verminking te ondergaan" hoog op de agenda van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in 2002 te plaatsen;
16. looft de belangrijke bijdragen van vele nationale en internationale NGO's, van onderzoeksinstellingen, van het Europees netwerk voor de preventie van genitale verminking bij vrouwen in Europa en van geëngageerde personen, die onder meer dankzij de financiële steun van VN-organen en het DAPHNE-programma verschillende projecten ten uitvoer leggen die erop gericht zijn de mensen bewust te maken en genitale verminking bij vrouwen te voorkomen of daaraan een einde te maken; twijfelt er niet aan dat networking tussen NGO's en basisorganisaties op nationaal, regionaal en internationaal niveau essentieel is voor de definitieve uitbanning van genitale verminking bij vrouwen, voor de uitwisseling van informatie en ervaring en voor het leveren van gezamenlijke inspanningen;
17. wenst dat genitale verminking bij vrouwen als zeer ernstige schending van de fundamentele rechten volledig wordt opgenomen in het ontwikkelingsbeleid van de Unie, rekening houdend met de goedkeuring van Verordening (EG) nr. 2836/98 van de Raad van 22 december 1998 naar aanleiding van de slotverklaring van de Vierde Wereldvrouwenconferentie van Peking in 1995 en het desbetreffende actieplatform; meent dat het voorkomen van genitale verminking bij vrouwen prioriteit moet krijgen in de samenwerkingsprogramma's op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten;
18. verzoekt de Commissie en de Raad in de met het oog op samenwerking met derde landen opgestelde strategische documenten per land ten volle rekening te houden met een strategie ter bestrijding van verminking van de geslachtsorganen bij vrouwen;
19. verzoekt de Commissie en de Raad de strategie ter bestrijding van genitale verminking van vrouwen ter sprake te brengen in de besprekingen die zij in het kader van de Overeenkomst van Cotonou met de landen in kwestie voeren over hun programma's voor ontwikkelingsbijstand (nationale indicatieve programma's);
20. roept de landen waar verminking van de geslachtsorganen van vrouwen voorkomt, met name de ACS-landen die onder de Overeenkomst van Cotonou vallen, ertoe op onverwijld wetten aan te nemen, zo deze al niet bestaan, die deze praktijken veroordelen en tegelijkertijd wetgeving en procedures vast te stellen om de naleving hiervan te waarborgen;
21. wijst nogmaals op de artikelen 9, 25 en 31 van de Overeenkomst van Cotonou en verzoekt de Commissie en de Raad intensiever te streven naar tenuitvoerlegging van programma's in het kader waarvan de genitale verminking van vrouwen wordt aangepakt;
22. spreekt de aanbeveling uit dat de voor bestrijding van de verminking van geslachtsorganen bij vrouwen uitgetrokken begrotingsmiddelen die momenteel her en der verspreid zijn, worden geconsolideerd in een speciale begrotingslijn of als duidelijk herkenbaar en afzonderlijk deel van een bestaande lijn, en dat met ingang van de begroting 2002 per jaar tenminste 10 miljoen euro ter beschikking wordt gesteld;

23. is in het kader van de mensenrechtenbepalingen in de ontwikkelingsprogramma's van de EU van mening dat genitale verminking van vrouwen een dermate ernstige schending van de vrouwenrechten is dat de Commissie, mochten de betrokken regeringen de bestrijding van de verminking van geslachtsorganen bij vrouwen niet willen opnemen als sector van de samenwerking, bereid moet zijn deze bepalingen toe te passen;
24. dringt aan op stimulering van de buitenlandse hulp voor landen die wetgevende en administratieve maatregelen hebben genomen die genitale verminking bij vrouwen verbieden en bestraffen en op plaatsen waar verminking gebruikelijk is onderwijskundige, sociale en gezondheidsprogramma's bevorderen die gericht zijn op preventie en bestrijding van deze praktijken; dringt erop aan dat de betrokken regeringen genitale verminking bij vrouwen verbieden en verzoekt de Europese Commissie nauw samen te werken met NGO's, plaatselijke initiatieven en geestelijke leiders die zich inspannen om deze praktijken uit te bannen;
25. beklemtoont dat de verandering op middellange en lange termijn uit de betrokken landen moet komen en dat de internationale ontwikkelingshulp, zoals bijvoorbeeld de ontwikkelingsprogramma's van de EG, een aanvullende rol van kardinale betekenis moet spelen;
26. verzoekt de Raad, de Commissie en de lidstaten gebruik te maken van de mensenrechtenclausule om de strijd tegen genitale verminking bij vrouwen tot een prioriteit te maken in de betrekkingen met derde landen, in het bijzonder met de landen die preferentiële betrekkingen hebben met de EU in het kader van de overeenkomst van Cotonou en druk op deze landen uit te oefenen om wetgevende, administratieve, juridische en preventieve maatregelen te nemen die nodig zijn om een einde aan deze praktijken te maken;
27. wenst dat de Europese Unie in de Verenigde Naties haar stem laat horen, opdat de talrijke staten die voorbehoud hebben gemaakt bij het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, in de zin dat zij zich aan de verplichtingen van het verdrag zullen houden mits dit niet in strijd is met bepaalde nationale gewoonten, gebruiken of wetten, dit voorbehoud intrekken, omdat hun bezwaren volledig onverenigbaar zijn met de geest en de doelstelling van het verdrag en derhalve onaanvaardbaar zijn;
28. verzoekt de Europese Unie, alle instellingen en de lidstaten met overtuiging en vastberadenheid de verdediging op zich te nemen van de Europese waarden die gebaseerd zijn op de mensenrechten, de rechtsstaat en de democratie; meent dat geen enkel cultureel of religieus gebruik kan worden tegengeworpen aan deze beginselen, die de grondslag vormen voor onze democratie;
29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten en de regeringen van de ACS-landen.

9. Gelijk loon voor werk van gelijke waarde

A5-0275/2001

Resolutie van het Europees Parlement over gelijk loon voor werk van gelijke waarde (2000/2312(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 2, 3, lid 2 en 141, leden 1 en 3 van het EG-Verdrag,
- gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 21, lid 1 en 23,
- gelet op de artikelen 2 en 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948,
- gelet op het Gelijkebeloningsverdrag van 1951 (nr. 100) en de aanbeveling (nr. 90) van de IAO,
- gelet op het artikel 11(1d) van het VN-Verdrag inzake de uitbanning van elke vorm van discriminatie van vrouwen (CEDAW) van 18 december 1979,
- gezien de Agenda voor het sociaal beleid, Sectie V, onderschreven op de Europese Raad te Nice van 7, 8 en 9 december 2000,
- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de informele ministeriële bijeenkomst van Ministers voor Gelijkekansenbeleid en Sociale Zekerheid, Norrköping 21-23 januari 2001,
- gezien Richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wetgevingen der lidstaten inzake de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers¹,
- gezien Beschikking 2001/51/EG van de Raad van 20 december 2000 betreffende het programma in verband met de communautaire strategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen (2001-2005)²,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 21 september 1995 over de Vierde Wereldvrouwenconferentie in Peking: gelijkheid, ontwikkeling en vrede³,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 februari 1996 over het Memorandum betreffende gelijke beloning voor arbeid van gelijke waarde⁴,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 juni 1997 over de mededeling van de Commissie "Een gedragscode voor de toepassing van gelijke beloning voor arbeid van gelijke waarde

¹ PB L 45 van 19.2.1975, blz. 19.

² PB L 17 van 19.1.2001, blz. 22.

³ PB C 269 van 16.10.1995, blz. 146.

⁴ PB C 65 van 4.3.1996, blz. 43.

voor mannen en vrouwen op het werk" (COM(1996) 336 - C4-0460/1996)¹,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 1997 over het jaarverslag van de Commissie: Gelijke kansen voor vrouwen en mannen in de Europese Unie 1996 (COM(1996) 650 - C4-0084/1997)²,
  - onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 november 2000 over het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende het programma in verband met de communautaire raamstrategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen (2001-2005) (COM(2000) 335 – C5-0386/2000 – 2000/0143(CNS))³,
  - onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2000 over de follow-up van het Actieplatform van Peking (2000/2020(INI))⁴,
  - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen en het advies van de commissie sociale zaken en werkgelegenheid (A5-0275/2001),
- A. overwegende dat de loonkloof tussen vrouwen en mannen in de EU gemiddeld 28% bedraagt en dat na het in acht nemen van structurele verschillen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt, zoals onder meer leeftijd, opleiding, beroep en het carrièrepatroon, de lonen van vrouwen nog steeds gemiddeld 15% minder bedragen dan deze van mannen,
- B. overwegende dat deze loonkloof van gemiddeld 15% enkel verklaard kan worden door mechanismen van waardediscriminatie hetgeen onaanvaardbaar is,
- C. overwegende dat er zowel op Europees als op nationaal niveau wetgeving omtrent gelijk loon voor werk van gelijke waarde ontwikkeld is, waarvan de uitvoering voornamelijk bij de sociale partners berust, maar dat gebleken is dat zij slechts gedeeltelijk tot de gelijke behandeling van werknemers en werknemsters op loongebied heeft bijgedragen,
- D. overwegende dat in het bijzonder de onderwaardering van vrouwelijke kenmerken tijdens het loonvormingsproces leidt tot directe discriminatie enerzijds in de gevallen van ongelijk loon voor gelijk werk en waardediscriminatie anderzijds in de gevallen van ongelijk loon voor gelijkwaardig werk,
- E. overwegende dat het beschikbare statistische materiaal op Europees niveau over loonverschillen tussen mannen en vrouwen verouderd en onvolledig is en dat hierbij geen rekening wordt gehouden met recente trends in de arbeidsmarkt zoals het opduiken van nieuwe sectoren, atypisch werk en loopbaanonderbrekingen,
- F. overwegende dat indicatoren noodzakelijk zijn bij het verzamelen van cijfermateriaal omdat zij toelaten de factoren te wegen die de loonverschillen tussen mannen en vrouwen bepalen,
- G. overwegende dat het noodzakelijk is om inzicht te verwerven in de oorzaken en mogelijke remedies van de loonkloof opdat een efficiënt beleid ontwikkeld kan worden,

---

¹ PB C 200 van 30.6.1997, blz. 193.

² PB C 304 van 6.10.1997, blz. 45.

³ PB C 223 van 8.8.2001, blz. 149.

⁴ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 258.

- H. overwegende dat elk loonvormingsysteem gebaseerd is op een waardenschaal waarbij een positie wordt toegekend aan een functie na evaluatie van de inhoudelijke vereisten van de job, maar dit proces niet volgens gestandaardiseerde systemen en procedures verloopt wegens onder meer een gebrek aan kennis, ervaring en bereidheid om de kostprijs hiervan te voorzien,
- I. overwegende dat functiewaardering een methode is om functies in een arbeidsorganisatie volgens belangrijkheid te ordenen en dat hierbij de functie en niet de persoon geëvalueerd moet worden,
- J. overwegende dat er nooit een geheel objectieve loonvormingmethode mogelijk is omdat het gaat om een complex waarderingsproces, waarbij het politieke proces van zowel het kiezen, definiëren als wegen van gehanteerde criteria gevolgd wordt,
- K. overwegende dat er echter wel waarborgen kunnen worden ingebouwd die de transparantie en de genderneutraliteit bevorderen en dat in dit opzicht een analytische jobevaluatieprocedure de beste garantie vormt,
- L. overwegende dat de loonkloof enkel door een tweesporenbeleid verkleind kan worden waarbij enerzijds de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt verbeterd moet worden en anderzijds discriminaties bij de loonvorming weggewerkt moeten worden,
- M. overwegende dat een synergie van actoren en methodes noodzakelijk is om de loonkloof te dichten en dat ook beleidsmaatregelen verder ontwikkeld moeten worden die inspelen op de structurele verschillen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt en die de organisatie van beroep en gezin vergemakkelijken,
- N. overwegende dat ieder werk de waarde moet krijgen die het verdient en dat de arbeidsmarktsegregatie tussen mannen en vrouwen dikwijls tot gevolg heeft dat in vrouwensectoren een lager loon wordt uitbetaald dan in mannensectoren en dat vrouwenjobs minder betaald worden dan mannenjobs; overwegende dat dit volstrekt illegitiem is en dat een opwaardering moet gebeuren van de vrouwensectoren en de vrouwenjobs om de loonverschillen tussen mannen en vrouwen te verkleinen,
- O. overwegende dat collectieve onderhandelingen tussen sociale partners de voornaamste basis van loonvorming zijn en dat sociale partners een belangrijke rol te vervullen hebben bij het dichten van de loonkloof,
- P. overwegende dat helaas onvoldoende prioriteit verleend wordt aan dit loonkloofvraagstuk door de loononderhandelaars en dat zij vaak te bekommerd blijven over de kostprijs van genderneutraal gerichte hervormingen van het loonvormingproces,
- Q. overwegende dat er in de besluitvormingsorganen van de sociale partners een sterke ondervertegenwoordiging van vrouwen is waardoor een situatie gecreëerd wordt waarin vrouwen te weinig onderlegd blijven in genderneutrale jobevaluaties en mannen er te weinig gesensibiliseerd voor zijn,
- 1. erkent de inspanningen van de Commissie om gelijke beloning tussen mannen en vrouwen te realiseren gedurende de voorbije decennia, maar stelt vast dat ondanks alle initiatieven de loonkloof blijft bestaan en niet significant afneemt, besluit hier dan ook uit dat de inspanningen zowel op Europees als op nationaal niveau vergroot moeten worden;

2. meent dat de doelstelling van de Europese Raad van Lissabon, namelijk 60% vrouwen actief op de arbeidsmarkt tegen het jaar 2010, geen gelijke kansen voor man en vrouw zal helpen tot stand te brengen als de meeste van die vrouwen zich in slecht betaalde ondergewaardeerde beroepsactiviteiten bevinden; wijst op het belang van onderwijs in al zijn vormen en modaliteiten als belangrijk instrument om gelijke kansen te verwezenlijken;
3. is verheugd over het opzetten door de Commissie van een groep van deskundigen om de statistische gegevensverzameling te verbeteren; wijst er echter op dat de gegevens uitgesplitst naar sekse en sector moeten worden verzameld, met inbegrip van sectoren als de overheidssector en de meeste vormen van atypisch werk waar vrouwen de overhand hebben en waarover ontoereikende gegevens beschikbaar zijn; wijst erop dat het niet voldoende is om beschrijvende indicatoren te hanteren en verlangt dat ook verklarende indicatoren verder ontwikkeld en gebruikt worden, zoals bijvoorbeeld de gevolgen van de combinatie van beroeps- en gezinsleven voor de lonen;
4. ondersteunt het initiatief van het Belgisch voorzitterschap om in het kader van de follow-up van het Beijing-actieprogramma prioriteit te verlenen aan de gelijke beloning van mannen en vrouwen;
5. dringt aan op het vervolledigen van bestaande gegevens en onderzoek inzake de oorzaken en remedies van de persistente loonkloof tussen mannen en vrouwen in de EU en wenst dat eveneens een studie verricht wordt omtrent alle factoren die het loon beïnvloeden en naar de rol die de mechanismen van loonvorming hierbij vervullen;
6. verlangt dat in de haalbaarheidsstudie omtrent een op te richten Europees genderinstituut onderzocht wordt welke rol dit observatorium kan spelen bij zowel statistische gegevensverzameling als het uitvoeren van onderzoek naar oorzaken en remedies van de loonverschillen tussen mannen en vrouwen;
7. verzoekt de Commissie om na te gaan in welke mate de lidstaten erin geslaagd zijn om:
  - a. een correct en volledig beeld te schetsen van de loonverschillen tussen vrouwen en mannen,
  - b. in hun nationale wetgeving de systemen van genderneutrale functiewaardering op te nemen,
  - c. bewustwordingscampagnes omtrent gelijk loon voor werk van gelijke waarde uit te bouwen,
  - d. de sociale partners te mobiliseren genderneutrale jobevaluaties door te voeren en het wegwerken van loonverschillen tussen mannen en vrouwen op hun prioriteitenagenda te plaatsen,
  - e. zelf een voorbeeldfunctie te vervullen in de overheidssector en hier de loondiscriminatie en loonverschillen tussen mannen en vrouwen hebben weggewerkt;
8. roept de lidstaten op om hun inspanningen in al deze domeinen verder te versterken en aangenomen maatregelen ook werkelijk na te leven, moedigt hen hierbij aan goede praktijken voor het dichten van de loonkloof te ontwikkelen en uit te wisselen en in hun nationale actieplannen voor werkgelegenheid "gelijk loon"-plannen op te stellen, alsmede een jaarverslag waarin een overzicht wordt gegeven van de ontwikkelingen op het gebied van gelijke beloning voor mannen en vrouwen;
9. is van mening dat het inkomensverschil tussen mannen en vrouwen een kernprioriteit is

voor aanpassingen in reactie op de conclusies van de Europese Raad van Stockholm en is verheugd over het voorstel van het Raadgevend comité gelijke kansen voor mannen en vrouwen om in de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2002 doelen met tijdschema op te nemen om het inkomensverschil tussen mannen en vrouwen te verminderen; roept de Commissie op om in het kader van de Europese werkgelegenheidsstrategie en de werkgelegenheidsrichtsnoeren verder te blijven ijveren voor specifieke maatregelen die de loonkloof bestrijden en hierbij ook precieze kwantitatieve doelstellingen en streefdata vast te stellen; verlangt dat zij bij het nazicht van de nationale actieplannen voor de werkgelegenheid echte vooruitgangsrapporten opstelt omtrent gelijk loon;

10. moedigt de lidstaten aan om de opleiding en toegang tot jobs optimaal te laten verlopen, met name via een genderneutraal beleid inzake beroepskeuze-oriëntatie, de bestaande arbeidsmarktsegregatie weg te werken en om maatregelen te ontwikkelen die de structurele verschillen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt doen afnemen en de organisatie van de arbeids- en gezinstaken en het vervullen van zorgtaken zowel voor mannen en vrouwen mogelijk maken;
11. verheugt zich over het voornemen van de Commissie om in 2002 in heel Europa een campagne voor gelijk loon te lanceren en vraagt haar om naar aanleiding van die campagne een voorstel voor herziening en bijwerking van Richtlijn 75/117/EEG voor te leggen, waarbij voldoende aandacht wordt besteed aan de problematiek van de functieclassificatie en waarin een aantal regels en criteria in bijlage worden gevoegd die een objectief en genderneutraal evaluatiesysteem in een gestandaardiseerde vorm garanderen om het inkomensverschil tussen mannen en vrouwen te verkleinen; verzoekt de Commissie om in dit verband rekening te houden met een noodzakelijke samenhang met de bepalingen van de richtlijnen gebaseerd op artikel 13 van het Verdrag (Richtlijnen 2000/43/EG en 2000/78/EG) en van de ontwerprichtlijn tot wijziging van Richtlijn 76/207/EEG; dringt er bij de Commissie ook op aan dat ze nagaat welke andere soorten maatregelen of regelingen er ingevoerd kunnen worden, en op welke manier, om dezelfde doelstelling te dienen, o.a. door medewerking vanwege de sociale partners te stimuleren;
12. roept de sociale partners op om eindelijk de problematiek van ongelijk loon tussen mannen en vrouwen op de agenda te zetten en om op eigen initiatief acties te ondernemen die bijdragen tot het verkleinen van de loonkloof en de loonverschillen die inherent zijn aan atypische arbeidsvormen en loopbaanonderbrekingen; verzoekt de sociale partners hierbij speciaal de aandacht te vestigen op vrouwengetto's in laag betaalde banen en de hindernissen die vrouwen op weg naar topfuncties tegenkomen, ook wel het "glazen plafond" genoemd;
13. vraagt de lidstaten om individuele werkgevers aan te moedigen om jaarlijks verslag uit te brengen over de gelijkheid van man en vrouw, o.a. met statistieken over de aandelen van man en vrouw op de verschillende niveaus van de bedrijfsorganisatie, tijdsverschillen met betrekking tot bevorderingen en loonverschillen bij gelijkwaardig werk, en alle soorten maatregelen die genomen worden om te zorgen voor gelijkere behandeling op het werk;
14. roept de sociale partners op om de loonverschillen tussen mannen en vrouwen zichtbaar te maken, alsook transparantie te verzekeren met betrekking tot de gehanteerde waardenschalen in het loonvormingsproces opdat deze informatie ook kan gebruikt worden om een stapsgewijs beleid te ontwikkelen waarin concrete streefdoelen voorop staan; roept hen op om analytische functiewaarderingssystemen door te voeren;

15. verzoekt de Commissie en de sociale partners om een globale beleidsstrategie te ontwikkelen om de loonkloof tussen mannen en vrouwen te dichten; is van oordeel dat naast de herziening van jobevaluatie- en functieclassificatiesystemen ook maatregelen nodig zijn in verband met de organisatie van de arbeidsmarkt in het algemeen, de nieuwe arbeidsvormen en o.a. de toename van atypische arbeidsvormen, de definitie van loon en de impact van de arbeidsorganisatie op de loonstructuur van vrouwen; vraagt de Commissie een onderzoek in te stellen naar best practices in de lidstaten en op basis hiervan ondersteunende strategieën voor het dichten van de loonkloof voor te stellen;
16. roept de sociale partners op om meer vrouwen in de loononderhandelingen te betrekken, alsook in hun besluitvormingsorganen en verlangt dat zij opleiding en training voorzien voor alle werknemers omtrent genderneutrale jobevaluatiesystemen en loonvormingmechanismen;
17. verzoekt de lidstaten die in punt 5 van de toelichting bij het verslag van zijn bevoegde commissie genoemd worden als zijnde de lidstaten die in de onderste regionen verkeren van de lijst van EU-landen als het gaat om gelijke beloning voor mannen en vrouwen voor gelijkwaardig werk, zorgvuldig nota van deze resolutie te nemen en dringend maatregelen te treffen om hun respectieve posities te verbeteren;
18. moedigt de kandidaat-lidstaten aan om maatregelen te ontwikkelen die de loonverschillen tussen mannen en vrouwen doen verminderen;
19. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de regeringen van de kandidaat-lidstaten en de sociale partners.

10. Pesterijen op het werk

A5-0283/2001

Resolutie van het Europees Parlement over pesterijen op het werk (2001/2339(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 2, 3, 13, 125-129, 136-140 en 143 van het EG-Verdrag,
  - onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 april 1999 over modernisering van de werkorganisatie - een positieve benadering van de veranderingen¹, van 24 oktober 2000 over de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2001 en over het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid 2000² en van 25 oktober 2000 over een agenda voor het sociaal beleid³,
  - gezien de relevante passages in de conclusies van de Europese Raden van Nice en Stockholm,
  - gezien artikel 163 van het Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en het advies van de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0283/2001),
- A. overwegende dat volgens een onderzoek onder 21 500 werknemers door de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden (Stichting Dublin) van de werknemers in de EU 8%, dat wil zeggen 12 miljoen personen, aangeeft de laatste 12 maanden het slachtoffer te zijn geweest van pesterijen op het werk, en dat ervan uitgegaan moet worden dat het aantal onbekende gevallen veel hoger ligt,
- B. overwegende dat geweld en intimidatie op het werk, waar de Stichting ook pesterijen toe rekent, in sommige lidstaten veel vaker voorkomen dan in andere; overwegende dat dit volgens de Stichting wordt veroorzaakt door onderrapportage in sommige landen, een groter besef van de problematiek in andere landen, verschillen in de rechtssystemen en culturele verschillen; overwegende dat onzekere arbeidsomstandigheden een hoofdreden zijn voor het vaker optreden van deze verschijnselen,
- C. overwegende dat de Stichting vaststelt dat personen die blootstaan aan pesterijen aanzienlijk meer te lijden hebben van stress dan de werknemers in het algemeen; overwegende dat volgens het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het werk pesterijen en intimidaties mogelijke gezondheidsrisico's vormen die vaak leiden tot ziektes die worden geassocieerd met stress; overwegende dat echter volgens het Agentschap geen duidelijk beeld naar voren komt uit nationale statistieken over pesterijen op het werk die zijn onderverdeeld naar geslacht,
- D. overwegende dat uit gegevens van de lidstaten blijkt dat pesterijen veruit het vaakst

---

¹ PB C 219 van 30.7.1999, blz. 37.

² PB C 197 van 12.7.2001, blz. 68.

³ PB C 197 van 12.7.2001, blz. 180.

voorkomen bij werk dat veel spanning met zich meebrengt, dat dit soort werk vaker wordt verricht door vrouwen dan door mannen en dat dit soort werk in de jaren 1990 aanzienlijk is toegenomen,

- E. overwegende dat onderzoek en ervaringen wijzen op een duidelijk verband tussen enerzijds pesten op het werk en anderzijds stress of werk dat veel spanning met zich meebrengt, meer verdeeldheid onder werknemers, een verminderd gevoel van veiligheid op het werk en een onzekere arbeidssituatie,
- F. overwegende dat pesten onder meer veroorzaakt worden door tekortkomingen in de arbeidsorganisatie, de informatievoorziening binnen de organisatie of het management; overwegende dat onopgeloste en langdurige organisatorische problemen een grote belasting van werkteams met zich meebrengen en kunnen leiden tot pesten en het aanwijzen van zondebokken; overwegende dat de gevolgen voor personen en werkteams aanzienlijk kunnen zijn, alsmede de kosten voor personen, ondernemingen en de samenleving,
1. is van mening dat pesten, een verschijnsel waarvan de echte draagwijdte op het ogenblik nog onbekend is, een enorm probleem in het werkmilieu vormen en dat er dringend gewerkt moet worden aan bewustwording en versterkte maatregelen op dit gebied, ook door nieuwe tegenmaatregelen te bedenken, die nodig worden door het verschijnen van nieuwe vormen van pesten;
  2. wijst erop dat de toename van het aantal tijdelijke arbeidscontracten en onvaste banen, vooral onder vrouwen, geschikte voorwaarden schept voor verschillende vormen van pesten;
  3. vestigt de aandacht op de verwoestende gevolgen van pesten voor de fysieke en psychische gezondheid van de slachtoffers en daarmee ook hun gezin, die vaak medische en psychotherapeutische zorg nodig hebben en die als gevolg van de pesten vaak langdurig met ziekteverlof zijn of ontslag nemen;
  4. vestigt de aandacht op het feit dat vrouwen volgens een aantal onderzoeken vaker dan mannen het slachtoffer zijn van pestgedrag, hetzij verticaal (van meerdere jegens ondergeschikte of omgekeerd), horizontaal (tussen collega's van hetzelfde niveau) of een combinatie van beide;
  5. vestigt de aandacht op het feit dat valse beschuldigingen van pestgedrag op hun beurt een geduchte vorm van pesten kunnen worden;
  6. benadrukt dat maatregelen tegen pesten op het werk gezien moeten worden als belangrijk element bij het streven naar hogere kwaliteit en betere sociale betrekkingen op het werk; is van mening dat dergelijke maatregelen tevens een bijdrage kunnen leveren aan het voorkomen van sociale uitsluiting en dat dit een reden is voor het starten van communautaire initiatieven die overeenstemmen met de Europese sociale agenda en de werkgelegenheidsrichtsnoeren;
  7. is van mening dat het probleem van pesten op het werk waarschijnlijk in vele opzichten nog wordt onderschat in de Unie en dat er voor het nemen van gemeenschappelijke maatregelen op communautair niveau vele argumenten zijn, zoals

problemen bij het invoeren van doeltreffende instrumenten ter voorkoming van pesterijen, het feit dat richtsnoeren betreffende maatregelen tegen pesterijen op het werk een normgevende functie hebben en van invloed kunnen zijn op de manier waarop tegen pesterijen wordt aangekeken en dat dergelijke richtsnoeren ook noodzakelijk zijn vanuit het oogpunt van rechtvaardigheid;

8. roept de Commissie op om in haar mededeling over een communautaire strategie inzake gezondheid en veiligheid op het werk en over de versterking van de dimensie kwaliteit in het werkgelegenheids- en sociale beleid, alsmede in het groenboek over de sociale verantwoordelijkheid van ondernemingen aandacht te besteden aan psychische, psychosociale en sociale factoren in het werksmilieu, met inbegrip van de arbeidsorganisatie, en daarbij de nadruk te leggen op systematische en preventieve maatregelen voor de lange termijn op het gebied van het werksmilieu, onder meer met als doel het tegengaan van pesterijen op het werk, en ook aandacht te besteden aan wetgevingsinitiatieven die hierop gericht zijn;
9. verzoekt de Raad en de Commissie om in de indicatoren voor de kwaliteit van werk die moeten worden ontwikkeld voor de Europese Raad van Laken ook indicatoren betreffende pesterijen op het werk op te nemen;
10. verzoekt de lidstaten om met het oog op het bestrijden van pesterijen en ongewenste intimiteiten op het werk hun bestaande wetgeving na te kijken en zo nodig te vervolledigen, en de definitie van pesterijen na te kijken en er een eenvormige omschrijving van te geven;
11. wijst met grote nadruk op de verantwoordelijkheid van de lidstaten en de samenleving in haar geheel voor pesterijen en geweld op het werk en ziet daarin het belangrijkste doel van de bestrijdingsstrategie;
12. pleit ervoor dat de lidstaten de ondernemingen, overheidsdiensten en sociale partners verplichten om doeltreffende preventieve maatregelen, een systeem voor de uitwisseling van ervaringen en specifieke procedures vast te stellen om het probleem voor slachtoffers op te lossen en te voorkomen dat het zich herhaalt; dringt in dit verband aan op een betere voorlichting en opleiding van werknemers, leidinggevend personeel, sociale partners en bedrijfsartsen, zowel in de particuliere als in de openbare sector, en wijst in het kader van regelgeving ook naar de mogelijkheid om een vertrouwenspersoon op de werkplek aan te stellen, waartoe werknemers zich, desgewenst, kunnen wenden;
13. verzoekt de Commissie een precisering of uitbreiding van het toepassingsbereik van de kaderrichtlijn voor gezondheid en veiligheid op het werk te overwegen, dan wel een nieuwe kaderrichtlijn op te stellen als juridisch instrument tegen pesterijen, en als verdedigingsmiddel voor eerbiediging van de persoon van de werknemer, zijn intimiteit en eergevoel; benadrukt daarbij het belang van systematische studies naar het werksmilieu en preventieve maatregelen;
14. benadrukt dat de huidige kennis, met inbegrip van onderzoek op dit gebied, kan worden bevorderd door de kwaliteit van de statistische basis te verbeteren en wijst op de rol die Eurostat en de Stichting Dublin daarbij kunnen spelen; verzoekt de Commissie, de Stichting Dublin en het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het

werk diepgaand onderzoek te verrichten naar pesteringen op het werk;

15. benadrukt dat het van belang is nader te onderzoeken wat het verband is tussen de frequentie van pesteringen op het werk en aspecten van de arbeidsorganisatie, alsmede geslacht, leeftijd, sector en beroep; wenst dat deze studie een analyse bevat van de specifieke situatie van vrouwen die het slachtoffer zijn van pestgedrag;
16. constateert dat een lidstaat reeds een regelgeving heeft vastgesteld om pesteringen op het werk te bestrijden en dat andere bezig zijn een dergelijke wetgeving op te stellen, vaak naar het model van de wetgeving ter bestrijding van seksuele intimidatie; verzoekt de lidstaten aandacht te schenken aan het probleem van pesteringen op het werk en hier rekening mee te houden bij het opstellen van nationale wetgeving alsmede bij andere maatregelen;
17. dringt er bij de Europese instellingen op aan het goede voorbeeld te geven op het gebied van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van pesteringen op het werk binnen de eigen structuren, alsmede op het gebied van hulp en steun voor personen en werkteams, en eventueel een aanpassing van het ambtenarenstatuut te voorzien inclusief een adequaat sanctiebeleid;
18. constateert dat personen die het slachtoffer zijn van pestgedrag in de Europese instellingen momenteel te weinig steun krijgen en feliciteert de administratieve diensten omdat zij reeds sinds een aantal jaren een speciale cursus ("vrouwelijk management") voor vrouwelijke administrateurs aanbieden en onlangs een Adviescomité pesten op het werk (mobbing) hebben opgericht;
19. wenst dat wordt onderzocht tot op welke hoogte overleg op communautair niveau tussen de sociale partners een bijdrage kan leveren tot het tegengaan van pesteringen op het werk, waarbij ook de werkgeversorganisaties betrokken moeten worden;
20. dringt er bij de sociale partners in de lidstaten op aan om onderling en op het niveau van de Gemeenschap eigen plannen voor het bestrijden van pesteringen en geweld op het werk te ontwikkelen en volgens het principe van de beste praktijken hun ervaringen op dat gebied onderling uit te wisselen;
21. herinnert eraan dat pestgedrag ook nefaste gevolgen heeft voor de werkgevers, met name wat de rentabiliteit en de economische efficiëntie van de onderneming betreft, als gevolg van het absentisme, de verminderde productiviteit van de werknemers door mentale confusie en concentratiestoornissen, en als gevolg van de betaling van vergoedingen aan ontslagen werknemers;
22. beklemtoont het belang van een uitbreiding en verduidelijking van de verantwoordelijkheid van de werkgevers voor de systematische uitvoering van initiatieven inzake het werksmilieu om een goed werksmilieu te bewerkstelligen;
23. roept op tot een discussie over het ondersteunen van vrijwillige netwerken of organisaties die zich bezighouden met het bestrijden van pesteringen op het werk;
24. verzoekt de Commissie om uiterlijk in maart 2002 in een groenboek een gedetailleerde analyse te geven van de situatie rond het probleem pesteringen op het werk in elke lidstaat

en om vervolgens uiterlijk in oktober 2002 op basis van deze analyse een actieprogramma in te dienen betreffende maatregelen op communautair niveau ter bestrijding van pesterijen op het werk en in dit actieprogramma een tijdschema op te nemen;

25. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden en het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het werk.

11. Ontwikkeling van de samenwerking in het kader van Schengen

A5-0233/2001

Resolutie van het Europees Parlement over het passeren van de buitengrenzen en de ontwikkeling van de samenwerking in het kader van Schengen (10846/1999 - C5-0042/2000) + (11329/3/1999 - C5-0043/2000) + (SCHAC 2533/1/2000 - C5-0729/2000) + (SEC(2000) 1439 - C5-0730/2000 - 2000/2015(COS))

Het Europees Parlement,

- gelet op het jaarverslag 1998 van de Raad inzake de toepassing van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (10846/99 – C5-0042/2000),
- gelet op het jaarverslag van de Raad inzake de situatie aan de buitengrenzen van de staten waarin de Overeenkomst van Schengen van kracht is geworden - 1 januari 1998 t/m 31 december 1998 (11329/3/1999 - C5-0043/2000),
- gelet op het vierde rapport over de activiteiten van de Gemeenschappelijke controleautoriteit (SCHAC 2533/1/00 - C5-0729/2000),
- gelet op het advies dat de Commissie heeft uitgebracht betreffende het verzoek van Ierland deel te nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengen-acquis (SEC(2000) 1439 - C5-0730/2000),
- gelet op titel IV van het EG-Verdrag inzake visa, asiel, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen,
- gelet op titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake politie en justitie samenwerking in strafzaken,
- gelet op de protocollen en verklaringen waarbij het Schengen-acquis geïntegreerd wordt in het kader van de Europese Unie, over de toepassing van bepaalde aspecten van artikel 14 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie op het Verenigd Koninkrijk en Ierland, over de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland en de positie van Denemarken,
- gelet op artikel 255 van het EG-Verdrag en artikel 41 van het Verdrag inzake de Europese Unie,
- gelet op het Handvest van fundamentele rechten van de Europese Unie, dat tijdens de Europese Raad in Nice op 7 december 2000 is goedgekeurd, en met name op artikel 6 (recht op vrijheid en veiligheid), artikel 8 (bescherming van persoonlijke gegevens), artikel 20 (gelijkheid voor de wet), artikel 42 (recht op toegang tot documenten) en artikel 45 (recht op vrij verkeer en vrije vestiging),
- Besluit 1999/435/EG van de Raad van 20 mei 1999 tot vaststelling, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de rechtsgrondslagen van

elk van de bepalingen of besluiten die het Schengenacquis vormen¹,

- Besluit 1999/436/EG van de Raad van 20 mei 1999 tot vaststelling, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de rechtsgrondslagen van elk van de bepalingen of besluiten die het Schengenacquis vormen en de daarbij gaande verklaringen²,
- Besluit 1999/438/EG van de Raad van 20 mei 1999 inzake de gemeenschappelijke controleautoriteit, ingesteld bij artikel 115 van de op 19 juni 1990³ ondertekende Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, ,
- Besluit 1999/439/EG van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de sluiting van de overeenkomst met de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁴,
- Beschikking 1999/307/EG van de Raad van 1 mei 1999 tot vaststelling van de wijze waarop het Schengensecretariaat in het secretariaat-generaal van de Raad⁵ wordt opgenomen,
- Besluit 1999/848/EG van 13 december 1999 betreffende de volledige toepassing van het Schengenacquis in Griekenland⁶,
- Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis⁷,
- Besluit van de Raad van 17 oktober 2000 tot oprichting van een secretariaat voor de gemeenschappelijke controleorganen voor gegevensbescherming ingesteld bij de overeenkomst tot oprichting van een Europese politiedienst (Europolovereenkomst), de overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied en de overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Overeenkomst van Schengen)⁸,
- besluit van het Uitvoerend Comité van Schengen van 20 december 1995 betreffende de procedure voor toepassing van artikel 2, lid 2, van de overeenkomst tot uitvoering van het Akkoord van Schengen (SCH/Com-ex (95) 20, 2de herz.)⁹,
- besluit van het Uitvoerend Comité van Schengen van 14 december 1993 betreffende het

---

¹ PB L 176 van 10.07.1999, blz. 1.

² PB L 176 van 10.07.1999, blz. 17.

³ PB L 176 van 10.07.1999, blz. 34.

⁴ PB L 176 van 10.07.1999, blz. 35.

⁵ PB L 119 van 7.5.1999, blz. 49.

⁶ PB L 327 van 21.12.1999, blz. 58.

⁷ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁸ PB L 271 van 24.10.2000, blz. 1.

⁹ PB L 239 van 22.09.2000, blz. 133.

vertrouwelijk karakter van bepaalde documenten (SCH/Com-ex (93) 22 herz.)¹,

- gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid (A5-0233/2001),
- A. overwegende dat een van de in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde doelstellingen voor de Europese Unie is "handhaving en ontwikkeling van de Unie als een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is in combinatie met passende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel, immigratie en voorkomen en bestrijding van criminaliteit",

Naleving van de fundamentele rechten

- B. overwegende dat een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een gebied veronderstelt waarin de rechten van de burgers worden gerespecteerd,
- C. overwegende dat het Handvest van Fundamentele Rechten door de Europese instellingen op 7 december 2000 werd geproclameerd en dat de Commissie en het Parlement de toezegging hebben gedaan om hun toekomstige activiteiten op dit Handvest te baseren,
- D. overwegende dat het Handvest van fundamentele rechten nu een referentiekader moet vormen voor alle activiteiten van de instellingen,

Uitbreiding van het Schengengebied

- E. overwegende dat het Akkoord van Schengen nu in tien lidstaten volledig van kracht is en vanaf 25 maart 2001 volledig in werking zal treden in de vijf landen van de Noordse Paspoortunie (Denemarken, Finland, Zweden, Noorwegen en IJsland),
- F. overwegende dat na de gedeeltelijke deelneming van het Verenigd Koninkrijk aan het Schengenacquis, het verzoek van Ierland om een soortgelijke deelname aan dit acquis moet worden toegejuicht, ondanks het feit dat de deelname van het Verenigd Koninkrijk en Ierland zich beperkt tot kwesties in verband met het verzekeren van de openbare orde en dat geen van deze landen zal deelnemen aan het Schengenacquis voor wat betreft het vrij verkeer van personen en de afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen,
- G. overwegende het feit dat het Parlement, in het bijzonder met betrekking tot de uitbreiding van het Akkoord van Schengen tot de landen van de Noordse Paspoortunie en het Verenigd Koninkrijk en Ierland niet is geraadpleegd en geïnformeerd, strijdig is met artikel 39 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

---

¹ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 129.

Resultaat van de integratie van het acquis van Schengen in de Verdragen

- H. overwegende dat het proces voor het onderzoek naar de rechtsgrondslag van het Schengenacquis door een gebrek aan raadpleging en transparantie gekenmerkt werd,
- I. overwegende dat de zeer enge interpretatie van het Protocol inzake de integratie van het Schengenacquis geleid heeft tot een beperking van de informatie die beschouwd wordt als behorende tot het Schengenacquis en die daarom in het Publicatieblad moet worden gepubliceerd,
- J. overwegende dat documenten die door de Raad op grond van de Schengenvoorschriften inzake vertrouwelijkheid behandeld worden niet toegankelijkheid zijn voor het Europees Parlement of het publiek,
- K. overwegende dat sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam en de daarop volgende integratie van het acquis van Schengen in het Verdrag er nog aanzienlijke en ernstige tekortkomingen bestaan ten aanzien van de openheid en de democratische controle van de kant van het Europees Parlement,

Nauwere samenwerking en het vrij verkeer van personen

- L. overwegende dat er door de lidstaten een groot aantal initiatieven is ingediend die bedoeld zijn als aanvulling op of ter vervanging van maatregelen die deel uitmaken van het acquis van Schengen en dat deze initiatieven, hoewel het doel van de meeste ervan als positief kan worden beoordeeld, fragmentair van aard zijn, weinig consistentie vertonen en vaak gespeend zijn van toelichtingen, zodat het niet duidelijk is of en in hoeverre deze initiatieven in de plaats komen van het acquis van Schengen,
- M. overwegende dat het nu voor de burgers nog minder duidelijk wordt welke maatregelen op dit gebied op welke staten van toepassing zijn,
- N. overwegende dat er geen sprake is van evaluatie van eventuele negatieve effecten die de nauwere samenwerking zou kunnen hebben op de ontwikkeling van de Unie als een gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, of op de burgers,
- O. overwegende dat handhaving van artikel 2, lid 2, van het Akkoord van Schengen het de Schengenstaten mogelijk maakt opnieuw unilateraal controles aan de binnengrenzen in te voeren, met als enige voorwaarde dat zij de andere lidstaten hier van te voren in kennis moeten stellen; in het bijzonder constaterende dat Frankrijk, vanwege zijn verzet tegen het Nederlandse drugsbeleid, beweert het recht te hebben grenscontroles uit te voeren langs de Belgische grens,
- P. overwegende dat het in het voornemen van de Commissie ligt dat in het eerste kwartaal van 2001 een voorstel wordt goedgekeurd inzake de integratie van artikel 2 van het Akkoord van Schengen in de communautaire wetgeving,

Schengenmaatregelen inzake toezicht op de naleving van de wet en veiligheid

- Q. overwegende dat weliswaar vooruitgang is geboekt op het gebied van de

politiesamenwerking in het kader van Schengen, maar dat er juridische problemen rijzen ten gevolge van de uiteenlopende bevoegdheden van de politiemachten van de Schengenstaten, zoals het ontbreken van uniforme regels over wat een overtreding is, het ontbreken van het recht tot arrestatie voor achtervolgende politiefunctionarissen in sommige staten, ontoereikende regels voor de gebruikmaking van bijzondere voorrang en een gebrekkige compatibiliteit van de radiosystemen,

- R. overwegende dat de afzonderlijke ontwikkeling van politiesamenwerking uit hoofde van Europol en de afwezigheid van informatie van het publiek tot gevolg hebben dat de rol van de politie op het gebied van vrijheid, veiligheid en justitie minder transparant wordt, hetgeen verwarring scheidt bij de burgers,
- S. overwegende dat het Parlement niet is geïnformeerd over eventuele ontwikkelingen op het gebied van de politiesamenwerking uit hoofde van Schengen sedert het tijdstip van de integratie van het Schengenacquis in de Verdragen en, met name, over de strategische of andere voorstellen voor maatregelen om de geïdentificeerde tekortkomingen te verhelpen,
- T. overwegende dat de rechten van de burgers in strafrechtelijke zaken onlangs bevestigd zijn in het hoofdstuk over "rechtspraak" van het Handvest van fundamentele rechten en dat een grotere transparantie van essentieel belang is om de bescherming van en het respect voor de rechten van de burger bij deze samenwerking veilig te stellen,

Schengen-informatiesysteem (SIS)

- U. overwegende dat er binnen de Raad geen overeenstemming werd bereikt over de rechtsgrondslag van het Schengeninformatiesysteem (SIS), en dat deze kwestie daarom, uit hoofde van het Schengen-protocol, behandeld zal worden onder de derde pijler; overwegende echter dat 89% van de data betreffende personen¹ in het SIS wordt aangehouden met betrekking tot "ongewenste" personen in de zin van artikel 96 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, d.w.z. onder de eerste pijler, en dat het daarom strookt met het door Nederland en België verkondigde standpunt dat ten minste een deel van het SIS onder de eerste pijler moet ressorteren,
- V. overwegende dat de Gemeenschappelijke Controleautoriteit in haar derde jaarverslag (maart 1998 t/m februari 1999) en haar vierde jaarverslag (maart 1999 t/m februari 2000) de volgende tekortkomingen heeft geïdentificeerd in de behandeling van de persoonsgegevens in de procedures van de SIS: de goedgekeurde autoriteiten laten na de redenen te geven voor hun onderzoeken uit hoofde van het SIS; nagelaten wordt documenten te vernietigen met betrekking tot alarmeringen, wanneer deze alarmeringen zijn vervallen, en deze documenten worden soms gebruikt om politiedossiers aan te vullen; het handhaven op het SIS van data over personen van wier identiteit valselijk door anderen gebruik is gemaakt, zonder dat geprobeerd wordt deze personen hiervan in kennis te stellen of om de instemming van de legitieme houder van deze identiteit te verkrijgen voor de opname van zijn of haar data in het SIS-systeem; abusievelijk gebruik van data; en langzame of ontoereikende procedures voor de controle op en de correctie van data,
- W. overwegende dat er door de Gemeenschappelijke Controleautoriteit ook bezorgdheid is geuit over de complexiteit van het systeem en de tekortkomingen in de fysieke veiligheid

---

¹ Zie het verslag over rechtspleging: Mensenrechten audit.

van het SIS, met inbegrip van een ontoereikende controle op de toegang, ontoereikende machtigingsprocedure voor operationele toegang tot het systeem en voor de regelmatige controle van de rechten van de gebruikers, problemen met de telecommunicatie voor versleuteling en dat er verbeteringen moeten worden aangebracht in de auditopsporingsfuncties en met het oog op de beveiliging van het systeem tegen hackers,

- X. overwegende dat er nog geen rechtsgrondslag bestaat voor de werking van het Sirene-systeem en dat de Sirene-bureaus daarom werkzaam zijn zonder dat hun taak duidelijk gedefinieerd is,
- Y. overwegende dat het ontbreekt aan duidelijke criteria voor het inbrengen van gegevens in het systeem, met name wat de ongewenste buitenlanders betreft, en dat de Schengenstaten de regels dus kunnen interpreteren zoals zij willen; dat verder de besluiten over het inbrengen van data in het systeem op een relatief laag niveau kunnen worden genomen; dat er, gezien de vele tekortkomingen die door de gemeenschappelijke controleautoriteit geconstateerd werden in verband met de bescherming van data en de ontoereikende middelen van verweer die beschikbaar zijn voor personen wier data in het SIS zijn opgenomen, in de huidige situatie niet het niveau van besluit kan worden geboden dat door het Handvest voor de fundamentele rechten wordt vereist, met alle potentieel ernstige gevolgen vandien voor de burgers,
- Z. overwegende dat de Raad besloten heeft tot de oprichting van een apart gezamenlijk secretariaat voor de gemeenschappelijke controleautoriteit van Schengen en dat dit een welkome stap is in de richting van een eerlijke en gelijke behandeling van persoonlijke gegevens, niet alleen uit hoofde van het Akkoord van Schengen, maar ook uit die van de overeenkomst tot oprichting van een Europese politiedienst (Europolovereenkomst) en de overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied; evenwel overwegende dat het gemeenschappelijk secretariaat, wil het werkelijk onafhankelijk zijn, een onafhankelijke begroting nodig heeft, die losstaat van die van de Raad,

Buitengrenzen en uitbreiding

- AA. overwegende dat in het bovengenoemde verslag van 1998 over de situatie aan de buitengrenzen wordt opgemerkt dat er vooruitgang is geboekt bij de verbetering van de buitengrenzen; dat het Parlement sinds dat verslag geen verdere informatie over de situatie aan de buitengrenzen heeft ontvangen en over maatregelen om de situatie te verbeteren,
- BB. overwegende dat er in de kandidaatlanden volksgroepen wonen die ook aan gene zijde van grenzen wonen en dat daarom door de invoering van strenge grenscontroles volksgemeenschappen zouden worden gescheiden,
- CC. overwegende dat van de landen van de Noordse Paspoortunie niet werd verlangd dat zij grenscontroles invoeren om aan het Schengengebied te kunnen deelnemen, maar dat zij als een groep zijn toegetreden zodra er door al deze landen controles waren ingevoerd,
  - 1. verzoekt de Raad een officiële verklaring te doen dat zijn toekomstig optreden, ook wat betreft het Schengen-informatiesysteem, in overeenstemming zal zijn met het Europese Handvest van fundamentele rechten;
  - 2. verzoekt het Verenigd Koninkrijk en Ierland de toezegging te doen dat zij volledig deel

zullen nemen aan het Schengenacquis (en daarom de grenscontroles zullen afschaffen) en dat zij zullen mededelen welk tijdschema zij zullen aanleggen voor de vereiste juridische en technische wijzigingen, waarmee zij zo spoedig mogelijk een begin zouden moeten maken;

3. wenst dat de Schengen-staten artikel 2, lid 2, van het Akkoord van Schengen conform zijn oorspronkelijke ratio interpreteren; verzoekt de lidstaten, in het bijzonder wanneer de toepassing van dit artikel absoluut noodzakelijk is om redenen van openbare orde of 's lands veiligheid, zich te beperken tot het uitvoeren van "controles aan de landsgrenzen" en geen algemeen verbod op het passeren van de nationale grenzen uit te vaardigen;
4. wenst daarom dat de confidentialiteitsvoorschriften voor documenten van Schengen vervangen worden door regels betreffende de openbare toegang tot documenten, die op grond van artikel 255 van het EG-Verdrag moeten worden goedgekeurd en dat het Parlement volledig moet worden geïnformeerd over de documenten die van openbare toegang worden uitgezonderd;
5. verlangt dat de bijlagen bij het gemeenschappelijk handboek en de gemeenschappelijke consulaire instructies worden gepubliceerd, en met name ook de lijst van visumverzoeken waarvoor voorafgaande raadpleging van de centrale nationale autoriteiten vereist is of om redenen te verschaffen voor het weigeren van openbare toegang krachtens Verordening (EG) nr. 1049/2001¹;
6. dringt bij de Raad en de Commissie aan om jaarlijks aan het Parlement een verslag uit te brengen over de maatregelen die op gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid worden genomen, met een evaluatie van de ontwikkeling of vervanging van het acquis van Schengen, de nauwere samenwerking tussen bepaalde lidstaten en de gedeeltelijke deelname aan dit acquis van bepaalde lidstaten, tezamen met een evaluatie van eventuele problemen die kunnen optreden met betrekking tot de consistentie en coherentie van het Unierecht; wijst erop dat de Raad en de Commissie overeenkomstig de artikelen 39 en 45 van het Verdrag betreffende de Europese Unie ertoe gehouden zijn om het Europese Parlement regelmatig op de hoogte te brengen van de ontwikkeling van de nauwere samenwerking voor de materies in het kader van de derde pijler;
7. beveelt de oprichting aan van een werkgroep in het kader van COSAC, die verantwoordelijk zal zijn voor de activiteiten met betrekking tot vrijheid, veiligheid en justitie en waaraan ook de parlementen van de niet tot de EU behorende landen die bij de Schengensamenwerking betrokken zijn dienen deel te nemen;
8. neemt zich voor om jaarlijks een gezamenlijke vergadering te organiseren met delegaties van de parlementen van de lidstaten die in de Schengensamenwerking zijn betrokken (inclusief deze van de Noordse Paspoortunie, met het doel ervaringen uit te wisselen over de concrete werking en de uitvoering door de lidstaten van het beleid dat in dit kader wordt uitgetekend;
9. verzoekt de Commissie om een tijdschema op te stellen voor de herziening en, waar nodig, vervanging, van het acquis van Schengen evenals voor het tegemoet komen aan de lacunes die in de overwegingen worden vastgesteld en dit tijdschema in het herziene scorebord op te nemen;

---

¹ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

10. dringt er bij de lidstaten op aan om, alvorens met een officieel initiatief te komen overeenkomstig artikel 67, lid 1, van het EG-Verdrag, een officieel verzoek tot de Commissie te richten, opdat deze een voorstel over de betrokken kwestie indient, en dringt er bij de Commissie op aan om, rekening houdend met artikel 67, lid 2, en met de noodzaak van consistentie en coherentie, waar dat maar mogelijk is voorstellen voor te bereiden met betrekking tot de door de lidstaten aan de orde gestelde kwesties;
11. verlangt dat het recht van betoging en van vrij verkeer van personen gewaarborgd wordt;
12. verzoekt de Commissie om in haar voorstel over de integratie van artikel 2, lid 2, van het Akkoord van Schengen in de communautaire wetgeving, regels op te nemen betreffende de voorafgaande raadpleging van de Raad, de goedkeuring voor een beperkte periode (misschien 30 dagen) en een hernieuwd onderzoek naar de proportionaliteit van de controles en de voorwaarden waaronder de geldigheidsduur ervan kan worden verlengd;
13. verzoekt de Raad om het Parlement in staat te stellen tot een volwaardige deelname in het debat over de maatregelen om verbetering te brengen in de op het gebied van de politiewerking bestaande tekortkomingen en verzoekt de Raad zorg te dragen voor de nodige consistentie in de praktische voorschriften die uit hoofde van het Akkoord van Schengen zullen moeten worden toegepast;
14. dringt er bij de Raad op aan om volledig de hand te houden aan artikel 39 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, door alle kaderbesluiten, besluiten en conventies te rechter tijd en met een redelijke termijn aan het Europees Parlement ter advies voor te leggen, en voorts regelmatig verslag uit te brengen over de samenwerking uit hoofde van de derde pijler, zulks in overeenstemming met het bepaalde in artikel 39, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie;
15. dringt aan op versterking van de juridische controle op de intergouvernementele samenwerking uit hoofde van de derde pijler, zoals bepaald in artikel 35 van het Verdrag inzake de Europese Unie, door het Europese Hof van Justitie een volledige jurisdictie te geven om prejudiciële uitspraken te doen over verwijzingen door de lidstaten en door de beperking af te schaffen op de mogelijkheid van het Europese Hof van Justitie tot hernieuwde behandeling van zaken betreffende de handhaving van wet en orde en de bescherming van de binnenlandse veiligheid, voor zover de fundamentele rechten ten minste hierbij in het geding zijn;
16. dringt bij de Raad aan op goedkeuring van een juridisch bindend instrument voor de databeschermingsnormen op gebieden die onder de derde pijler ressorteren, dat garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan de bepalingen van Richtlijn 95/46/EG¹;
17. dringt bij de Raad aan op vaststelling van uniforme normen, procedures, bevoegdheden en een afzonderlijke operationele begroting voor het enkele controleorgaan, onder toezicht van het Europees Parlement, ten aanzien van zijn activiteiten die op de drie overeenkomsten (Schengen, Europol en douaneovereenkomst) betrekking hebben, teneinde de naleving van de databeschermingsnormen van artikel 8 van het Handvest van fundamentele rechten te verzekeren;
18. dringt in tussen aan op versterking van de bevoegdheden van de Gemeenschappelijke

---

¹ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

Controleautoriteit van Schengen, ten einde deze in staat te stellen haar controletaak ten aanzien van het Schengeninformatiesysteem op een doelmatiger en efficiënter wijze te vervullen;

19. dringt erop aan dat het informatiesysteem van Schengen binnen het EU-kader door een afzonderlijk agentschap wordt beheerd, dat uit de EU-begroting wordt gefinancierd, en dat er een communautair (Unie) informatiesysteem onder de verantwoordelijkheid van de Commissie wordt opgericht, dat een enkel computernetwerksysteem moet vormen voor de data die uit hoofde van de drie overeenkomsten (Schengen, Europol en de douaneovereenkomst) worden ontvangen, waarbij dan wel rekening moet worden gehouden met de noodzaak de respectieve data gescheiden te houden en de door de eindgebruikersdiensten vereiste functionele scheiding (niveaus van toegang, veiligheidssysteem) te garanderen, zowel in het communautair kader als onder de derde pijler;
20. dringt erop aan dat het lidmaatschap van de kandidaatlanden alleen afhankelijk wordt gesteld van de politieke aanvaarding van het Schengenacquis en het uitwerken van de nodige beleidsinstrumenten die noodzakelijk zijn om dit acquis om te zetten en dat - zoals dit ook het geval was met de voorgaande toetredingen - de werkelijke opheffing van hun binnengrenzen voor het vrije personenverkeer wordt geregeld door een afzonderlijk besluit, dat de Raad op een later tijdstip zal nemen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Parlement;

o
o o

21. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan gemeenschappelijke controleautoriteit van Schengen.